Nr. 4. **Brześć nad Bugiem, dn. 20. marca 1928 r.** **Rok VIII.**

POLESKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n|B., Poleski Urząd Wojewódzki.
Cena jednego egzemplarza: 1 zł. — Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 3 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za wiersz szpaltowy ogłoszeń reklamowych 50 gr.

ZAWIADOMIENIE.

W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej zostaje niniejszem dotychczasowa nazwa Dziennika Urzędowego zmieniona na „Poleski Dziennik Wojewódzki“.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO:

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

31.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 10.XII-27 r. W. VI.O.L. 3398 — w sprawie uznania za las ochronny lasu, położonego przy wsi Górki pow. Drohiczyńskiego

Na podstawie art 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-27 r. Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504 ogłaszam następujące orzeczenie:

Las, położony przy wsi Górki, gminy Wołowelskiej, powiatu Drohiczyńskiego, należący do gromady wsi Górki, o powierzchni około 34 ha, wykazany na szkicu, sporządzonym przez Komisarza Ochrony Lasów, uznaję za las ochronny.

Zabraniam w tym lesie wszelkiego wyrębu do czasu sporządzenia i zatwierdzenia planu gospodarstwa leśnego, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Za Wojewodę:
(—) *St. Świeżyński.*

32.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 10.XII-1927 r. Nr. VI. O. L. 3399 — w sprawie uznania za las ochronny lasu, położonego przy wsi Kołodno.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.VI.27 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłaszam następujące orzeczenie:

Las, położony przy wsi Kołodno o powierzchni około 110 ha, gminy Motykalskiej, powiatu Brzeskiego, należący do gromady wsi Kołodno i oznaczony na szkicu sporządzonym przez Komisarza Ochrony Lasów uznaję za las ochronny. Zabraniam w tej części lasu wszelkiego wyrębu do czasu sporządzenia i zatwierdzenia planu gospodarstwa leśnego, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Za Wojewodę:
(—) *St. Swieżyński*

33.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 28.I-1928 r. Nr. VI-O. L. 151—w sprawie uznania za las ochronny lasu w maj. Hubin-Nowosiele.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24/VI-27 r. ogłaszam następujące orzeczenie.

Las o powierzchni około 15 ha w maj. Hubin Nowosiele, gminy Moroczańskiej, pow. Pińskiego, własność Adama Sułkowskiego, oznaczony na szkicu tegoż majątku w skali 1:25000 lit. A, uznaję za las ochronny. Zagospodarowanie tego lasu winno podlegać ograniczeniom przewidzianym w art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24/VI-27 r.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski.*

34.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 28.I-1928 r. Nr. VI-O.L. 244 — w sprawie uznania za las ochronny lasu maj. Szpanówka.

Na podstawie art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłaszam następujące orzeczenie:

Część lasu majątku Szpanówka pododdziały „p" i „f" oddziału 2-go oraz „L" i „n" oddziału 3-go o powierzchni 28,2 ha oznaczonej na dołączonym do sprawy szkicu uznaję za las ochronny. Zabraniam w tej części lasu wyrębu zrębami czystymi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski.*

35.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 11.2-1928 r. Nr. VI-O. L. 403 — w sprawie uznania za las ochronny lasu w urocz. Górki i Sumka.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-27 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) ogłaszam następujące orzeczenie:

Las w uroczysku Górki i Sumka o powierzchni około 30 ha, oznaczony na szkicu sporządzonym przez Komisarza Ochrony Lasów Nr. 1 i 2, należący do gromady wsi Suczewo, gminy Oziatskiej, pow. Kobryńskiego — uznaję za las ochronny.

Zabraniam na tej powierzchni wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski.*

36.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 28.II-1928 Nr. III-S. A. 9/2 — w sprawie rozwiązania Rady miejskiej w Dąbrowicy i zarządzenia wyborów.

Do Magistratu
miasta Dąbrowicy.

Zgodnie z wnioskiem Pana Starosty Sarneńskiego z dnia 21.II b. r. Nr. O. A. 7, wobec

faktu, że urzędująca obecnie Rada miejska nie reprezentuje całego społeczeństwa miasta Dąbrowicy, nie cieszy się u niego zaufanien, niedba o interesy miasta i mieszkańców, a zdradza zupełny brak zrozumienia zadań i obowiązków dla jakich powołaną została, przeciwdziała i paraliżuje każdą myśl, zmierzającą w kierunku korzyści dla miasta i jego obywateli, z sali posiedzeń stwarza teren walk partyjnych i osobistych, które ostatnio doprowadzają do formalnych bójek, w następstwie czego posiedzenia reprezentacji miejskiej odbywają się w asyście policji — chcąc położyć kres tym anormalnym i kompromitującym stosunkom, panującym w Radzie miejskiej i dać możnośc zpołeczeństwu m. Dąbrowicy wybrać do swej reprezentacji ludzi, którzy dobro miasta na oku mieć będą i godnie wyborców swych reprezentować zecncą na zasadzie art. 66 Rozp. Kom. Gen. Z. W, z dnia 14.VIII-1919 r, o ustawie miejskiej (Dz, Urz. Z. C. Z. W. Nr, 12 poz. 99) oraz § 1 Rozporządzenia Min. Spr. Wew z dn. 31.I-1925 r. (Dz. U. Nr. 17, poz. 117). rozwiązuję Radę miejską w Dąbrowicy i równocześnie zarządzam nowe wybory w tem mieście.

Za dzień zarządzenia wyborów należy uważać dzień 17 marca b.r. wybory zaś odbędą sie w dniu 15 kwietnia br.

Wybory te odbędą się według przepisów Rozp. Kom. Gen. Z. W. z dn. 25.VI-1919 r. o wyborach do Rad miejskich (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 7 poz. 44) oraz według ordynacji wyborczej do tymczas. rad miejskich z dn. 25.VI-19 r (Dz. U.Z.C.Z.W. Nr. 7, poz. 48).

Dni świąteczne nie powodują opóźnienia rozpoczęcia ani upływu terminów przewidzianych w ordynacji wyborczej a miejskie Komitety wyborcze winny być czynne również w dni świąteczne.

Wobec unormowania ustawą z dnia 4.II-21 r. (Dz. U. Nr. 16 p. 93) stanu prawno politycznego ziem przyłączonych do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju—postanowienia art. 3 Rozp. Kom. Gen. Z. W. z dnia 25.VI-19 r. o wyborach do tymcz. rad miej. (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 7 poz. 44) należy obecnie rozumieć w ten sposób, że czynne i bierne prawo wyborcze do rady miejskiej z samego prawa posiadać mogą tylko mieszkańcy, posiadający obywatelstwo Państwa Polskiego w myśl ustawy z dnia 21.I-20 r. (Dz. U. Nr. 7 p. 44).

Przewodniczącym Głównego Komitetu wyborczego zamianowałem p. Stanisława Bujnowskiego, który powoła Główny Komitet Wyborczy w składzie 6 osób (łacznie z osobą przewodniczącego).

Ilość radnych jaka ma być wybrana do Rady miejskiej w Dąbrowicy ustalam w liczbie 12.

Do czasu ukonstytuowania się nowej Rady miejskiej w Dąbrowicy wykonywać będzie nadal swe czynności tudzież czynności rozwiązanej Rady miejskiej z ograniczeniami, wynikającemi z art. 66 Rozp. Kom. Gen. Z. W. o ustawie miejskiej.

Terminy obowiązujące przy przebiegu wyborów mają być ściśle zachowane.

Treść niniejszego zarządzenia zechce Magistrat podać do publicznej wiadomości niezwłocznie przez obwieszczenie.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski*

37.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 12.III 1928 r. Nr. II. Od. 1/3 w sprawie odroczenia terminu płatności pierwszych rat pożyczek na odbudowę.

Do wszystkich Panów Starostów
Województwa Poleskiego
(z wyjątkiem Stolińskiego)

Zgodnie z art. 12 Ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492) i § 5 Regulaminu dla Państwowego Banku Rolnego (Monitor Polski Nr. 224 ex 1924), termin płatności pierwszych rat pożyczek, wypłaconych na odbudową w roku 1925, przypada na dzień 1 grudnia 1927 r.

Ze względu na to, że nie wszystkie podania poszkodowanych o umorzenie pożyczek zostały rozpatrzone prze odnośne Komisje przed tym terminem, Ministerstwo Robót Publicznyoh reskryptem z dnia 29 lutego 1928 r. L. dz. VIII-299/Od. odroczyło termin płatnosci pierwszych rat pożyczkowych do dnia 31 października 1928 roku z tem, że procenty wynikłe z powyższej zwłoki ani też kary nie będą przez Państwowy Bank Rolny pobierane.

Zechce Pan Starosta powiadomić o powyższem osoby zainteresowane oraz dopilnować, by wszystkie podania o umorzenie pożyczek, wniesione przez tych pożyczkobiorców, którym zostały wypłacone pożyczki w 1925 r., były rozpatrzone przez Pożyczkową Komisję Odbudowy i przesłane do Komisji Wojewódzkiej w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 lipca r. b.

Wojewoda
w.z (—) *Tyszko.*

38.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 15.III-1928 Nr. III-S. A. 9/3 w sprawie rozwiązania Rady miejskiej w Różanie.

Do Magistratu
miasta w Różanie.

Zgodnie z nioskiem Pana Starosty Kosowskiego z dnia 6 lutego 1928 r. L. I. OA. 7/12 i wobec faktu. że Rada miejska nie reprezentuje całego społeczeństwa miasta Różanany, nie cie-

szy się u niego zaufaniem i nie dba o dobro miasta i mieszkańców, wykazując zupełny brak zrozumienia zadań i obowiązków dla jakich została powołaną—na zasadzie art. 66 Rozp. Kom. Gen. Z. W. z dnia 14.VII-1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr 12, poz. 99) oraz § 1 Rozporządzenia Min. Spr. Wew. z dnia 31 stycznia 1925 r. (Dz. U. Nr. 17 poz. 117) rozwiązuję Radę miejską w Różanie i równocześnie zarządzam nowe wybory w tem mieście.

Za dzień zarządzenia wyborów należy uważać dzień 24 marca 1928 r. wybory zaś odbędą się w dniu 22 kwietnia br.

Wybory winny się odbyć według przepisów Rozp. Kom. Gen. Z. W. z dnia 25.VI-1919 r. o wyborach do Rad miejskich (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 7 poz 44) oraz według ordynacji wyborczej do tymcz. rad miejskich z dnia 25.VI-19 r. (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 7 poz. 48).

Dni świąteczne nie powodują opóźnienia rozpoczęcia ani upływu terminów, przewidzianych w ordynacji wyborczej a miejskie komitety wyborcze winny być czynne również i w dni świąteczne.

Wobec unormowania ustawą z dnia 4.IV-21 roku (Dz. U. Nr. 16 poz. 93) stanu prawno-politycznego ziem przyłączonych do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju—postanowienie art. 3 Rozp. Kom. Gen. Z. W. z dnia 25.VI-19 r. o wyborach do tymcz. rad. miejsk. (Dz. U. Z. C. Z. W. Nr. 7, poz. 44) należy obecnie rozumieć w ten sposób, że z czynnego i biernego prawa wyborczego do rady miejskiej z samego prawa korzystać mogą tylko mieszkańcy, posiadający obywatelstwo Państwa Polskiego w myśl ustawy z dnia 21 stycznia 20 r. (Dz. U. Nr. 7, poz. 44).

Przewodniczącym Głównego Komitetu wyborczego zamianowałem p. Zygmunta Chodaczyńskiego, który powoła Główny Komitet Wyborczy w składzie 6 osób (łącznie z osobą przewodniczącego).

Ilość radnych jaka ma być wybrana do Rady miejskiej w Różanie ustalam w liczbie 12-tu.

Do czasu ukonstytuowania się nowej Rady miejskiej w Różanie, wykonywać będzie swe czynności Magistrat, jak również czynności rozwiązanej Rady miejskiej z ograniczeniami wynikajacemi z art. 66 Rozp. Kom. Gen Z. W. o ustawie miejskiej.

Terminy obowiązujące przy przebiegu wyborów mają być ściśle zachowane.

Treść niniejszego zarządzenia zechce Magistrat podać do publicznej wiadomości.

Wojewoda:

w.z (—) *W. Tyszko*

39.

Obwieszczenie Wojewody Poleskiego z dn. 27.II-1928 r. Nr. II P. 1 a. w sprawie wykonywania przemysłu.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI-1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. Ust, R. P. Nr. 53, poz. 468) podaję do ogólnej wiadomości:

1. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, zależnie od rodzaju wykonywanego przemysłu, są obowiązane:

A) Zgłosić prowadzenie przemysłu ze stałą siedzibą (t. j. przedsiębiorstw wytwarzających, przetwarzających, handlowych, usługowych — za wyjątkiem koncesjonowanych) w Starostwie, na terenie którego przemysł jest wykonywany.

Zgłoszenie jest wolne od opłaty stemplowej i winno zawierać:

1) Imię i nazwisko, wiek, przynależność państwową i miejsce zamieszkania prowadzącego przemysł;

2) Rodzaj przemysłu z możliwie dokładnem określeniem przedmiotu przedsiębiorstwa;

3) Miejsce prowadzenia przemysłu (siedzibę, lokal);

4) Firmę przedsiębiorstwa.

Uwaga: Nie są przemysłem i nie podlegają zgłoszeniu zatrudnienia lub przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2. powołanego rozporządzenia.

B) Zgłosić we właściwem Starostwie samoistne prowadzenie rzemiosła.

Zgłoszenie prowadzenia rzemiosła, wykonywanego przed wejściem w życie wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Prawie Przemysłowem, jest wolne od opłaty stęplowej.

Zgłoszenie winno zawierać dane, wyszczególnione w zgłoszeniu w punkie A).

Do omawianego w punkcie B) zgłoszenia zainteresowana strona winna dołączyć:

1) stwierdzenie przez urząd gminny, właściwy dla siedziby zakładu rzemieślniczego, rozpoczęcia samoistnego prowadzenia rzemiosła przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta o prawie przemysłowem,

2) Swiadectwo przemysłowe, wykupione za rok 1927.

Jeżeli rzemieślnik rozpoczął lub rozpocznie samoistnie prowadzić rzemiosło po dniu wejścia w życie powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem t. j, po dniu 15 grudnia 1927 roku, winien on do zgłoszenia dołączyć dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła.

Uwaga 1. Za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła niezależnie od dyplomów i świadectw nauki rzemiosła, wymienionych w art. 145. rozp Prez. Rzplitej o prawie przemysłowem, może służyć w okresie 5-cio

letnim po dniu wejścia w życie wspomnianego rozporządzenia również zaświadczenie Urzędu gminnego (miejskiego lub wiejskiego), stwierdzające, że odnośna osoba pracowała u rzemieślnika prowadzącego samoistnie dane rzemiosło bezpośrednio przed zgłoszeniem przez lat 5.

Uwaga 2 Zgłoszenie wykonywania rzemiosła rozpoczętego po dniu 15 grudnia 1927 roku, podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł., karta rzemieślnicza podlega również opłacie 3 zł.

C) Uzyskać koncesję od Wojewody Poleskiego wzgl. od właściwego starosty na prowadzenie przemysłu, jeżeli zainteresowana osoba prowadzi lub zamierza prowadzić jeden z następujących rodzajów przemysłu:

1) przedsiębiorstwa instalacji wodociągowych, gazowych elektrycznych,

2) przemysł kominiarski,

3) wyrób i sprzedaż broni i amunicji,

4) przemysł gospodni (hotele, domy zajezdne, pensjonaty, utrzymanie lokali gier i karty),

5) przedsiębiorstwa, pośredniczące w nabywaniu biletów podróży kolejami, okrętami i t. p. w ekspedjowaniu bagażu podróżujących oraz w ułatwieniu wszelkiego rodzaju udogodnień w podróży,

6) handel starzyzną,

7) przemysł oprawczy (rakarski), oraz inne wymienione w art. 8 rozporządzenia.

Podania o udzielenie koncesji, zaopatrzone w opłatę stemplową w wysokości 3 zł., winno zawierać dane, wyszczególnione w zgłoszeniu w punkcie A) niniejszego obwieszczenia.

Osoby, ubiegające się o koncesję na prowadzenie przemysłu, wymienionego pod 1), 2), 3), winny do podania dołączyć dowody uzdolnienia zawodowego w myśl rozporządzenia Min. Przem. i Handlu z dn. 9.XII-1927 r. (Dz Ust. R. P. Nr. 111, poz. 943).

D) Uzyskać licencję (pozwolenie) od Starosty, właściwego dla miejsca zamieszkania petenta na prowadzenie przemysłu okrężnego na terenie województwa, w którem petent ma miejsce zamieszkania.

Jeżeli zainteresowana osoba ubiega się o rozszerzenie na teren Województwa Poleskiego licencji, ważnej na terenie innego województwa, winna ona uzyskać wizę Wojewody Poleskiego.

Uwaga: Wykonywanie czynności komiwojażera lub samodzielnego ajenta handlowego, wymienionych w art. 39 rozp. Prez. Rzplitej o prawie przemysłowem, może mieć miejsce dopiero po uzyskaniu legitymacji w sposób, przewidziany rop. Min. Przem. i Handlu z dnia 28XI-1927 r. w sprawie wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych (Dz. Ust. Nr. 111, poz. 244)

E) Uzyskać niezależnie od zgłoszenia przemysłu pozwolenie przemysłowe na urządzenie i prowadzenie zakładu zgodnie z art. 14. lub 16. rozp. Prez. Rzplitej o prawie przemysłowem, o ile przemysł ma być wykonywny w zakładach przemysłowych.

Uwaga: Uprawnienia przemysłowo-policyjne na urządzenie i uruchomienie zakładów przemysłowych, wydane na podstawie rosyjskiej ustawy o przemyśle fabrycznym i rzemieślniczym (Tom XI. cz. 2 Zb. Pr. b. Ces. Ros. wyd. z 1913 r), pozostawiam w mocy.

Do zgłoszenia przemysłów, wymienionych w punktach A) i B) wyznaczam dla osób, prowadzących lub wykonywujących powyższe rodzaje przemysłu lub rzemiosła już przed dniem 15 grudnia 1927 r., termin do dnia 1 czerwca 1928 roku; osoby zaś, które rozpoczeły lub rozpoczynają prowadzenie lub wykonywanie powyższych rodzajów przemysłu lub rzemiosła po dniu 15.XII-1927 roku, winny o tem donieść niezwłocznie właściwemu Staroście.

Dla uzyskania koncesji na prowadzenie przemysłów, wymienionych w punkcie C), wyznaczam termin do dnia 1 maja 1928 r.

Prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w punkcie D), jest dozwolone dopiero po uzyskaniu licencji.

Wszystkie osoby fizyczne i prawne, prowadzące przemysł, winny stosownie do postanowień art. 33. powołanego Rozporządzenia oznaczyć nazewnątrz w odpowiedni sposób swoje przedsiębiorstwo przemysłowe.

W zewnętrznem oznaczeniu należy uwidocznić dokładnie i czytelnie imię i nazwisko lub firmę przemysłowca oraz rodzaj prowadzonego przemysłu i to w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, czy chodzi o przemysł wytwórczy, handlowy lub usługowy.

Uwidocznione imiona i nazwiska muszą się zgadzać z imionami i nazwiskiem, podanemi w zgłoszeniu przemysłu, w podaniu o udzieleniu koncesji lub też we wpisie firmy do rejestru handlowego.

Przedsiębiorstwa, prowadzone przez osoby prawne, należy oznaczyć nazewnątrz przez uwidocznienie zarejestrowanej firmy.

W wypadku, kiedy prowadzący przemysł nie posiada osobnego lokalu przemysłowego (sklepu, kantoru warsztatu i t.p.), winien on owidocznić powyższe dane nazewnątrz swego mieszkania.

Dla uskutecznienia wyżej powiedzianego wyznaczam termin do dnia 1. czerwca 1928 roku.

Osoby fizyczne i prawne, wine niezgłoszenia wykonywanego przemysłu w powyższym terminie lub prowadzenia przemysłu koncesjonowanego wzg. okrężnego bez koncesji lub licencji właściwej władzy przemysłowej, oraz nieuwidocznienia nazewnątrz prowadzenia przemysłu, o ile dany czyn nie jest zagrożony karą w powszechnych ustawach karnych, będa karane w drodze administracyjnej w myśl art. 126. rozp. Prez. Rzplitej o prawie przemysłowem grzywną do 1.000 złotych lub aresztem do dni 14.

Celem zabezpieczenia wykonania orzeczeń karnych, oraz celem wstrzymania dalszego prowadzenia przemysłu bez uprawnienia albo w sposób, zagrażający w wysokim stopniu życiu lub zdrowiu pracowników albo też innych osób, władza przemysłowa, wydająca orzeczenie karne, zarządzi zajęcie towarów i narzędzi, a w wypadkach niecierpiących zwłoki—częściowe lub całkowite wstrzymanie ruchu zakładu przemysłowego.

(—) J. *Krachelski*
Wojewoda Poleski

40.

Ogłoszenie Wojewody Poleskiego z 3.III-1928 r. Nr. II. W. 14 — w sprawie poszukiwania osób uchylających się od służby wojskowej.

L. p.	Imię i nazwisko	Imiona rodziców	Rocznik	Stos. do wojska	Miejsce zamieszkania wzgl. urodzenia
1	Jarmończyk Grzegorz	Andrzej, Łukierja	1894	rez.	w. Peganowicze, gm. Wołowel, pow. Drohiczyński
2	Zalewski Saturnin	Cheljedor, Paulina	1892	„	w. Szczekock, gm. Drużyłowicze, pow. Drohiczyńskiego
3	Łagodzicz Kalenik	Andrzej, Eudokja	1905	pob.	w Radowni, gm. Janów, powiat Drohiczyński
4	Streczeń Mikołaj	Jan, Irena	1906	„	w Rzeczycy, pow. Stolińskiego
5	Stroksheim Juljusz	Daniel, Paulina	1906	„	w Zofjówce, gm. Wysock, pow. Stolińskiego
6	Kłoczko Mikołaj	Klementy, Julianna	1906	„	w Stachowie, gm. Płotnickiej. pow. Stolińskiego
7	Borysowiec Timofiej	Szymon, Tatjana	1902	dezer.	w Bleżowie, pow. Stoliński
8	Osipczyk Józef	Irena	1906	pob.	w Długowoli, gm. Włodzimierze, pow. Sarneńskiego
9	Siowin Włodzimierz	Teodor, Aleksandra	1895	rez.	w Włodzimiercu, pow. Sarneński
10	Trzemeski Stefan	Feliks, Aniela	1902	pob.	w Perebrodach, gm. Terebieżów, pow. Stoliński
11	Lewinbuk Lejb	Girsz Rachela	1906	„	w m. Różanie, pow. Kosowskiego
12	Bekasów Semen	Paweł, Anna	1888	rez.	w m. Rokitnie, pow. Sarneński
13	Zarębski Zygmunt	Józef, Marja	1901	„	w. Andrucha, gm. Włodzimierzec, pow Sarneńskiego
14	Krauze Zygmunt	Antoni, Michalina	1896	„	w Kisoryczach. pow. Sarneński
15	Sianorzęcki Antoni	Józef, Kamilja	1893	„	w Olszance, gm. Porzecze, pow. Pińskiego
16	Łukjanowski Sergjusz	Mikołaj, Nadzieja	1897	„	m. Pińsk
17	Potapow Mikołaj	Wawrzyniec, Zofja	1897	„	„
18	Bańkowski Icchok	Nota, Pesza	1898	„	„
19	Kłoziński Emil	Marcin, Paulina	1901	„	„
20	Piotrowicz Franciszek	Kajetan, Marja	1902	„	Wólka-Rzeczycka,, gm. Moroczno pow. Piński
21	Berkowski Dawid	Abram, Sima	1902	„	m. Pińsk
22	Popieniuk Serafin	Grzegorz, Marja	1903	„	w. Suche, gm. Brodnica, pow. Piński
23	Poluchowicz Bazyli	Grzegorz, Olga	1905	dez.	w Serbnikach, gm. Wiczówka, pow. Piński
24	Jankowiec Adam	Teodor, Tatjana	1905	„	w. Przykładniki, pow. Piński
25	Bukalski Stanisław	Szymon, Katarzyna	1898	rez.	w Klesowie, pow. Sarneńskiego
26	Kapszuk Mojsze	Benjamin, Marjam	1900	„	w Sarnach
27	Juszkiewicz Jan	Jan, Aleksandra	1888	„	w Drohiczynie
28	Blanklejder Icek	Zelenta, Jenta	1903	„	„
29	Boczon Jan	Franciszek, Julja	1891	„	„
30	Sawka Nikita	Konon, Pelagja	1904	pob.	w. Krynica, gm. Drużyłowicze, pow. Drohiczyński
31	Puszkar Artem	Trofim, Helena	1885	rez.	w. Dziatłowicze, gm Motol, pow. Drohiczyński

W razie odnalezienia adresu którejkolwiek z wymienionych osób należy bezzwłocznie zawiadomić Urząd Wojewódzki.

Za Wojewodę
(—) Dr. *Laniewski.*

41.

Obwieszczenie Wojewody Poleskiego Nr. VI. O. L. 723. w sprawie karalności za przekroczenia przepisów prawa łowieckiego.

Niniejszem podaję do powszechnej wiadomości, że winni przekroczeń przeciwko przepisom rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 roku o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 934) będą pociągani do odpowiedzialności karnej zgodnie z art. 75-88 tegoż.

W szczególności w myśl art. 75 powołanego rozporządzenia karany będzie grzywną do 50 zł.

1) Kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby, mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu.

2) Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje w odległości mniejszej niż 100 (sto) metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od dwóch kilometrów od świątyni lub cmentarza.

3) Kto ze strzelbą lub innemi narzędziami do łowienia zwierzyny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

W Y J A Ś N I E N I A.

Do punktu 1 — Karty łowieckie wydają — na podstawie przepisów art. 25-34 powołanego rozporządzenia — Starostowie tych powiatów, w których osoby ubiegające się o ich wydanie zamieszkują; ważne są one na terenie całego Państwa.

Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obwodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania.

Obwód łowiecki samodzielny nie może być mniejszy od 100 hektarów; obszary mniejsze mogą być użytkowane jako tereny myśliwskie po utworzeniu z nich obwodów łowieckich wspólnych, obejmujących całe gminy: przepisy o utworzeniu obwodów wspólnych mniejszych zawiera art. 8 powołanego rozporządzenia.

Do punktu 3. — Przepis p. 3 nie dotyczy uzbrojonych z obowiązku służbowego przedstawicieli władzy państwowej, przebywającej w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

W myśl art. 76 omawianego rozporządzenia grzywną do 200 zł. lub aresztem do 4 tygodni albo obiema temi karami łącznie karany będzie:

1) Kto wbrew postanowieniom cytowanego rozporządzenia poluje bez uzyskania karty łowieckiej.

2) Kto wbrew postanowieniom rozporzorządzenia niniejszego poluje na gruntach, niestanowiących obwodu łowieckiego.

3) Kto poluje w cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania.

4) Kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu 2 art. 27.

5) Kto poluje w czasie między zachodem a wschodem słońca wbrew postanowieniom art. 47.

6) Kto poluje z chartami lub psami gończemi na obszarze mniejszym, niż dwa tysiące hektarów.

7) Kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków niewymienionych w art. 50.

W Y J A Ś N I E N I A.

Do punktu 4. — W myśl art. 27) ustęp 2) właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką tylko ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadło conajmniej 50 hektarów powierzchni obwodu łowieckiego

Do punktu 5. — Między zachodem a wschodem słońca wolno polować tylko na słonki w czasie ciągu; na głuszce i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowisku, na kaczki na zlotach i przelotach, oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach.

Do punktu 8. — W myśl wyżej powołanego artykułu 50 wolno podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda: jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, srok i wron.

W myśl art. 77 grzywną do 500 zł. oraz do 6 tygodni karany będzie:

1) Kto poluje na łosie lub jelenie wbrew postanowieniom art. 46.

2) Kto poluje sposobami niedozwolonymi.

3) Kto poluje w czasie ochronnym.

4) Kto przekroczenia wymienione w pk. 1, 3 i 7 podanej wyżej cytaty z art. 76 popełnia zawodowo.

W Y J A Ś N I E N I A.

Do punktu 1. — W myśl art. 46 polowanie na łosie-byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni conajmniej 1000 hektarów.

Do punktu 2. — W myśl art. 41 zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków (pętli) samostrzałów, dołów-ostrokołów, lepu, ziarna rozmoczonego w spirytusie, żelaz, potrzasków, sideł pułapek i innych podobnych środków. Czyni się wyjątek co do zwierząt, wymienionych w art. 50 (wilki, wydry, kuny domowe, tchórze, gronostaje, łasice, króliki, jastrzębie-gołębiarze, krogulce, sroki i wrony), które to zwierzęta wolno chwytać w żelazne potrzaski, sidła i pułapki.

Do punktu 3. — W myśl art. 49 zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujace:

Łosie-byki w czasie od 15 grudnia do 31-go sierpnia;

jelenie-byki, daniele-rogacze w czasie od 1 listopada do 31 sierpnia;

sarny-kozły w czasie od 1 stycznia do 20 kwietnia;

zające-szaraki w czasie od 1 lutego do 30 września;

zające-bielaki w czasio od 15 lutego d , 31 października;

borsuki w czasie od 1 grudnia do 31 sierpnia;

wiewórki w czasie od 1 marca do 31 października;

głuszcze-koguty w czasie od 15 maja do 15 marca;

cietrzewie koguty od 1 czerwca do 15-go sierpnia;

cietrzewie-kury w czasie od 15 września do 15 sierpnia;

jarząbki w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia;

pardwy w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia;

bażanty-koguty w czasie od 1 lutego do 31 sierpnia;

kuropatwy w czasie od 1 listopada do 31 sierpnia;

przepiórki w czasie od przylotu do 31-go sierpnia;

słonki w czasie od 15 maja do 15 sierpnia;

bataljony w czasie od 1 czerwca do 10 lipca;

dzikie kaczory w czasie od 1 czerwa do 10 lipca;

dzikie kaczki (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne w czasie od 1 marca do 10 lipca;

dzikie łabędzie i dzikie gęsi w czasie od 15 maja do 31 lipca;

dropie, dropie-kamionki (strepety) dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia;

ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi gołębiarzy, krogulców, wron i srok w czasie od 1 lutego do 15 sierpnia;

W myśl art. 48 zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela, na sarny, kozy i koźlęta, na niedzwiedzicę od niedźwiedziątek, na głuszce kury, bażanty kury i czarne bociany. Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i koźlęta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Ponadto zabrania się na przeciąg jednego roku polować na łosie-byki, dropie i wiewiórki (Rozp Min. Roln. z dnia 10.I.1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 50).

Kto wbrew powyższym przepisom poluje:

1. Na żubra — karany będzie grzywną do 5.000 zł. oraz aresztem do 6 miesięcy;

2. Na samice łosie, na bobra lub koźlicę — karany będzie grzywną do 2.500 zł. oraz aresztem **do 6 miesięcy (art. 78).**

3. Na inne zwierzęta, wymienione wyżej — karany będzie grzywną do 500 zł. oraz aresztem do 6 tyg.

W myśl art. 53 po upływie 10 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego — **sprzedawanie — kupowanie, przewożenie i przenoszenie** objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w **jadłodajniach** jest wzbronione.

Kto naruszy przepis powyższy, karany będzie grzywną do 500 zł. lub aresztem do 6 tygodni, nadto zwierzyny lub świerze jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

W wypadku popełnienia przekroczeń, wymienionych w art. 75-80 cytowanego rozporządzenia, przez nieletnich do lat 14 — rodzice ich lub opiekunowie karani będą za niedozór grzywną do 50 zł. (art. 81).

Zgodnie z art. 83, obok kary wymierzonej za przekroczenia przewidziane w art. 77-79, nastąpi konfiskata broni, zapomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszem narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego, czy też osoby innej.

W myśl art. 84 zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile niema zastosowania art. 80 (konfiskata zwierzyny po czasie ochronnym). Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę **bezprawnie zabite** służy odszkodowanie, rownające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia. Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach, niewchodzących w skład obwodu łowieckiego, ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Uprawnienia straży łowieckiej:

W myśl. art. 22 właściciele obwodów łowieckich, spółki łowieckie i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką. Strażnik łowiecki po zatwierdzeniu i zaprzysiężeniu przez Starostę otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę, może:

a) żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim z bronią palną, narzędziami łowieckiemi lub zwierzyną okazania karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;

b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nieposiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;

e) zatrzymywać i przekazywać właściwej władzy osoby, których tożsamość i miejsca zamieszkania nie może ustalić, a które zastał w **w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim**

na popełnianiu jednego z przekroczeń przewidzianych w art. 75—79 omawianego rozporządzenia, lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innemi narzędziami łowieckiemi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Brześć n. Bug. dn. 8.III-1928 roku.

Wojewoda.
(—) J. *Krahelski.*

42.

Ogłoszenie Wojewody Poleskiego z dnia 8.III-1928 r. Nr. VI. L. 722 o czasach ochrony na zwierzynę w roku 1928.

W myśl art. 52 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. Ustaw R. P. z r. 1927 Nr. 110 poz. 934) niniejszem podaję do powszechnej wiadomości, iż w roku 1928 (t. j. od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1928 r.) obowiązują na obszarze Województwa Poleskiego następujące czasy ochronne na zwierzynę:

1. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące (art. 49 prawa łowieckiego):

łosie—byki	w czasie	od 15 grudnia do 31 sierpnia
jelenie-byki, daniele-rogacze	„	od 1 listopada do 31 sierpnia
sarny-kozły	„	od 1 lutego do 20 kwietnia
zające-szaraki	„	od 1 lutego do 30 września
zające-bielaki	„	od 15 lutego do 31 października
borsuki	„	od 1 grudnia do 31 sierpnia
wiewiórki	„	od 1 marca do 31 października
głuszce-koguty	„	od 15 maja do 15 marca
cietrzewie-koguty	„	od 1 czerwca do 15 sierpnia
cietrzewie-kury	„	od 15 września do 15 sierpnia
jarząbki	„	od 1 lutego do 15 sierpnia
pardwy	„	od 1 lutego do 15 sierpnia
bażanty koguty	„	od 1 lutego do 31 sierpnia
kuropatwy	„	od 1 listopada do 31 sierpnia
przepiórki	„	od przylotu do 31 sierpnia
słonki	„	od 15 maja do 15 sierpnia
bataljony	„	od 1 czerwca do 10 lipca
dzikie kaczory	„	od 1 czerwca do 10 lipca
Dzikie kaczki (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne	„	od 1 mara do 10 lipca
dzikie łabędzie i dzikie gęsi	„	od 15 maja do 31 lipca
dropie, dropie-kamionki (strepety) dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty	„	od 1 lutego do 15 sierpnia
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi gołębiarzy, krogulców, wron i srok	„	od 1 lutego do 15 sierpnia

II. Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedziele i uroczyste święta w odległości mniejszej niż dwa kilometry od świątyń (art. 42 prawa łowieckiego).

III. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż 100 metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach (art. 43 prawa łowieckiego).

IV. Zabrania się polować z chartami lub psami gończemi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów (art. 45 prawa łowieckiego).

V. Polowanie na łosie byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni conajmniej tysiąca hektarów (art. 46 prawa łowieckiego)

VI. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na głuszce i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowisku, na kaczki na zlotach i przelotach oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach (art. 47 prawa łowieckiego).

VII. Zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela, na sarny i koźlęta, na niedźwiedzice od niedźwiedziątek, na głuszce—kury, bażanty — kury i czarne bociany.

Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i koźlęta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu (art. 48 prawa łowieckiego).

Ponadto przypomina się, że Pan Minister Rolnictwa rozporządzeniem z dn. 10 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 7 poz. 50) zabronił całkowicie na przeciąg jednego roku polować na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

Wojewoda.
(—) J. *Krahelski*

43.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w miesiącu grudniu 1927 roku, a posiadających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

Nr. 106. poz. 910.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. listopada 1927 r. o częściowej zmianie ustawy z dn. 28.XII-1887 roku o ubezpieczeniu robotników od wypadków.

Rozporządzenie to uprawnia Ministra Pracy i Opieki Społecznej do rozwiązywania Zarządu Ubezpieczenia i do tymczasowego powierzania sprawowania wszystkich czynności Zarządu Zakładu Delegatowi Rządu. Przy Delegacie Rządu Minister Pracy i Opieki Społecznej powołuje Radę Tymczasową, jako organ doradczy, do czynności którego należy wydawanie opinji we wszystkich sprawach przekazanych Zarządowi Zakładu. Rada Tymczasowa składa się z 12 członków powołanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej z pośród organizacyj i związków pracodawców i pracowników oraz osób praktycznie i teoretycznie obeznanych z ubezpieczeniami społecznemi. Zwołuje ją oraz przewodniczący jej Delegat Rządu, on też ustala dla niej szczegółowy regulamin, który zatwierdza Minister Pracy i Opieki Społecznej. W wypadku zarządzenia przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej wyborów do Zarządu Zakładu, wybory te przeprowadza Delegat Rządu.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 grudnia 1927 roku — i obowiązuje do dnia 30 listopada 1930 roku.

Nr. 106. poz. 911.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24. listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Obszerne to rozporządzenie składające się z 170 artykułów, ujętych w 39 działów normuje ubezpieczenie pracowników umysłowych bez różnicy płci na wypadek braku pracy, na wypadek niezdolności do wykonywania zawodu, na starość oraz na wypadek śmierci.

Rozporządzenie obowiązuje na całym terenie Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r. za wyjątkiem niektórych czynności przygotowawczych do wykonania rozporządzenia, które wchodzą w życie z dniem 2 grudnia 1927 r.

Nr. 106. poz. 913.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3. listopada 1927 r. zawiera szczegółowe postanowienia do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372).

Nr. 107. poz. 916.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. postanawia, że głosowanie do Sejmu odbędzie się w dn. 4 marca 1928 roku do Senatu zaś dn. 11 marca 1928 r. Termin wykonania poszczególnych czynności wyborczych określa załączony do rozporządzenia kalendarz wyborczy.

Nr. 107. poz. 917.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Postanawia ono, że cudzoziemcy nie posiadający dowodów osobistych, wystawionych przez władze państwowe cudzomiemca i stwierdzających jego przynależność państwową, mogą wjeżdżać na obszar województw i powiatów w rozporządzeniu wymienionych (między innemi i na obszar Województwa Poleskiego) i przebywać na tych obszarach czasowo jedynie za uprzedniem zezwoleniem Wojewody właściwego dla obszaru na który cudzoziemiec chce wjechać.

Zezwolenia te uprawniają cudzoziemca do wjazdu i czasowego pobytu tylko na obszarze w nich wymienionym i przez czas w zezwoleniu określony.

Mogą one być przedłużane oraz, jeżeli pobyt cudzoziemca sprzeciwia się dobru Państwa cofnięte z oznaczeniem terminu, w którym cudzoziemiec winien dany obszar opuścić.

Winni wykroczeń przeciwko omawianemu rozporządzeniu lub zarządzeniom na niem opartem ulegną karom przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13.VIII-1926 r. o cudzoziemcach.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 1927 r. i obowiązuje przez przeciąg dwuch lat.

Nr. 108. poz. 922.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19.XI-1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Rozporządzenie obejmuje 20 artykułów, ujętych w działy: Postanowienia ogólne, O władzach i postępowaniu, Przepisy karne i Postanowienia końcowe.

Postanowienia ogólne wyjaśniają bliżej szereg wyrażeń użytych w rozporządzeniu, jako to, co należy rozumieć pod wyrażeniem „rośliny“, „grunt zarażony“, „grunt zagrożony“ i t. p., wyliczają w art. 3 środki, które mogą być stosowane w celu zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin, upoważniają Ministra Rolnictwa do udzielania zakładom, instytucjom i osobom dla badań naukowych zezwoleń na postępowanie odmienne od przewidzianego rozporządzeniem i do normowania w sposób

specjalny akcji zwalczania tych chorób na gruntach państwowych lub użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe.

Właściwa władza może też zarządzić przeprowadzanie zarządzeń przewidzianych rozporządzeniem na koszt osób obowiązanych do ich wykonania, o ile one od tego obowiązku uchyliły się. Należytości z tego tytułu wynikłe będą ściągane przez gminy w trybie przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych. Koszta czynności władz powołanych do zwalczania chorób roślin ponosi Państwo, jednak Minister Rolnictwa w porozumieniu z M. S. W. może powołać właściwe związki samorządowe do współudziału w pokryciu tych kosztów.

Minister Rolnictwa może przyznać według swojego uznania zapomogę właścicielom i posiadaczom gruntów i roślin, którzy stosując się ściśle do zarządzeń władz, w akcji zwalczania chorób roślin, ponieśli dotkliwie straty gospodarcze.

O władzach i postępowaniu.

Władzami powołanemi do zwalczania chorób roślin i tępienia chwastów i szkodników roślin są: Minister Rolnictwa, wojewodowie, starostowie oraz zarządy gminy w zakresie, jaki zostanie ustalony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa.

Do współdziałania z tymi władzami mogą być również powołane organa techniczne innych urzędów państwowych i samorządowych oraz organizacyj społeczno-rolniczych.

Niektóre orzeczenia i zarządzenia tych władz, mogą być wydawane jedynie na podstawie wskazówek Państwowego Instytutu Nauki Gospodarstwa Wiejskiego lub powołanych do tego celu instytucyj.

Odwołania od orzeczeń i zarządzeń władz, wydanych na podstawie omawianego rozporządzenia nie mają mocy wstrzymującej (za wyjątkiem orzeczeń karnych).

Uprawnienia organów władz, powołanych do akcji zwalczania chorób roślin omawia art. 10. rozporządzenia.

Przepisy karne.

Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie omawianego rozporządzenia, należy do starosty.

Sankcja karna: areszt do 6 tygodni i grzywna od 10 do 10.000 zł. lub jedna z tych kar.

Dopuszczalna jest również konfiskata roślin i przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin. Ukaranemu przysługuje w ciągu dni 14-tu żądanie przekazania sprawy sądowi pokoju, który postąpi według przepisów obowiązujących w I. instancji sądowej. Wyrok sądu okręgowego, wydany w II. instancji, jest prawomocny.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej za wyjątkiem woj. Śląskiego.

Nr. 109. poz. 925.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.XI-1927 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 29.VIII-1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29.VIII-1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 705) zostaje uzupełnione przez dodanie nowego paragrafu który jako § 3. a. postanawia, że osoby korzystające ze stałych kwater uiszczają Skarbowi Państwa miesięcznie z dołu, opłaty ustalone dla jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej kwatery według kategorji miejscowości (od 1-8) w wysokości, uwidocznionej w rozporządzeniu.

Ponadto osoby te, o ile korzystają ze stałych kwater w budynkach, zwolnionych od podatku od lokali opłacają Skarbowi Państwa po trzy złote miesięcznie zdołu od każdego mieszkalnego pokoju.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 grudnia 1927 roku i obowiązuje od 1 października 1927 roku.

Nr. 109. poz. 926.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19.IX-1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej zawiera szczegółowe postanowienia do ustawy o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Nr. 110. poz. 934.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3.XII-1927 r. o prawie łowieckiem.

Rozporządzenie składa się z 7 rozdziałów, obejmujących 91 artykułów.

Postanowienia wstępne wyliczają dzikie zwierzęta łowne oraz podają definicję „polowania".

Rozdział I. O polowaniu. Stanowi on, że polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu. Każda inna osoba, która twierdzi, że przysługuje jej prawo polowania na cudzym gruncie winna to prawo udowodnić. Po wejściu w życie rozporządzenia nie może być ustanawiane obciążenie własności gruntu prawem polowania. Zwolnienie własności gruntów, obciążonych dotychczas prawem polowania może nastąpić w drodze dobrowolnego lub przymusowego wykupu.

Rozdział II. O użytkowaniu polowania.

W art. 6-11. wskazane są warunki w jakich powstawać mogą: a) obwody łowieckie własne t.j. takie, w których prawo użytkowania polowania przysługuje właścicielowi obszaru, wynoszącego najmniej 100 ha ciągłej powierzchni

b) obwody łowieckie wspólne t.j. takie w których użytkować można polowanie jedynie łącznie z właścicielami innych obszarów polowania, zasadniczo na obszarze nie mniejszym od 100 ha ciągłej powierzchni.

Zależnie od warunków, wskazanych w art. 8 obwody łowieckie wspólne muszą w niektórych wypadkach wypadkach wynosić conajmniej 500 ha ciągłej powierzchni.

Obwodv łowieckie powstają dopiero po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia ich u właściwego Starosty. Jeżeli Starosta w przeciągu miesiąca tego odmówi zarejestrowania, obwody łowieckie nie powstają. Do Starosty należy też decyzja o zniesieniu obwodu jeżeli przestaje odpowiadać on warunkom przewidzianym dla powstawania obwodów. Właściciele gruntów, objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką, która posiada osobowość prawną i działa na podstawie statutu nadanego jej przez Starostę.

Obwód łowiecki wspólny może być utworzony najkrócej na lat 6, na czas też nie krótszy polowanie może być wypuszczone w dzierżawę. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczanie polowania w dzierżawę.

Art. 23—24 zawierają postanowienia o straży łowieckiej.

Rozdział III. O ochronie łowiectwa.

Zawiera on przepisy o kartach łowieckich (art. 25—34), o ochronie polowania (art. 35—40), o niedozwolonych sposobach łowienia zwierząt (art. 41), o ograniczeniach polowania i o czasie ochronnym (art. 42—53).

Ponadto zawiera postanowienie, że wprowadzenie w celu hodowli nowych gatunków zwierzyny wymaga zezwolenia Ministra Rolnictwa.

Rozdział IV. O wynagradzaniu szkód łowieckich i o ochronie od tych szkód.

Do wynagradzania szkód, wyrządzanych w uprawach i plonach rolnych przez dziki, jelenie daniele i sarny obowiązany jest właściciel obwodu łowieckiego, wzgl. właściciele (dziarżawcy) kilku obwodów łowieckich solidarnie, jeżeli zwierzyna wyrządzająca szkodę ma przypuszczalnie w obwodach tych swoją ostoję. Na tych samych zasadach obowiązek wynagrodzenia szkody ciąży na właścicielach gruntów nie wchodzących do obwodu łowieckiego.

Poszkodowany dochodzi wynagrodzenia szkody w postępowaniu ugodowem za pośrednictwem organów gminnych. Jeżeli ugoda nie zostanie zawartą wójt przekazuje sprawę przewodniczącemu sądu rozjemczego do spraw o wynagradzanie szkód łowieckich.

Sąd rozjemczy istnieje dla każdej gminy. Przewodniczącego sądu oraz niezbędną ilość zastępców przewodniczącego mianuje Starosta na wniosek Wydziału Powiatowego na lat trzy oraz zaprzysięga ich według roty, ustanowionej dla sędziów. Ponadto Sąd rozjemczy składa się z dwuch członków wybranych po jednym przez każdą stronę.

Orzeczenie Sądu Rozjemczego ulega wykonaniu w drodze sądowej w trybie przymusowego wykonania aktów.

Od orzeczenia Sądu rozjemczego służy stronie odwołanie do Sądu Okręgowego jedynie w tym wypadku, gdy zostały naruszone przepisy o postępowaniu.

Zwrócenie się na zwykłą drogę sądową przysługuje stronie poszkodowanej tylko wtedy, gdy Sąd Rozjemczy nie wyda orzeczenia w przeciągu dni czternastu.

Następnie rozdział ten omawia dopuszczalne środki ochrony od szkód wyrządzanych przez zwierzynę, zastrzegając Wojewodzie prawa zarządzania z urzędu lub na prośbę osób poszkodowanych, obław na wilki i dziki, na koszt tych właścicieli i dzierżawców polowania, którzy nie przedsiębrali skutecznych środków celem zapobieżenia szkodom przez te zwierzęta wyrządzanym.

Władzami obowiązanemi do opieki nad łowiectwem i nadzoru nad przestrzeganiem praw łowieckich są Wojewodowie i Starostowie.

Rozdział VI. Postanowienia karne.

Do orzekania o czynach zagrożonych karami w rozdziale tym wymienionych, za wyjątkiem przewidzianych w art. 78, uprawnieni są starostowie, od orzeczenia których w przeciągu dni 7-miu przysługuje ukaranemu prawo wniesienia żądania przekazania sprawy właściwemu sądowi pokoju, któy rozstrzyga według przepisów obowiązujących w pierwszej instancji sądowej.

Prawomocny jest wyrok Sądu Okręgowego wydany w II instancji.

O czynach karalnych przewidzianych w art. 78 orzekają sądy pokoju.

Rozdział VII. Postanowienia końcowe.

Stanowią między innemi, że rozporządzenie wchodzi w życie z dn. 28 grudnia 1927 r.

Jednocześnie zostają uchylone wszelkie przepisy w przedmiocie objętym omawianem rozporządzeniem.

Nr. 110 poz. 935.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.XI-1927 r. o utworzeniu wydziału hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Równem.

Powołany rozporządzeniem tem do życia wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Równem z archiwum hipotecznem i notarjalnem oraz kancelarją obejmuje między innymi i nieruchomości znajdujące się w obrębie pow. Sarneńskiego, które zostają równocześnie wyłączone

z właściwości wydziału hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Łucku. Rozporządzenie zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1928 r.

Nr. 111 poz. 942.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 grudnia 1927 r. zawiera przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem.

№ 111. poz. 943.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, Spraw Wojskowych oraz Komunikacji w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego.

Rozporządzenie to wymienia szczegółowo dowody umiejętności zawodowej (świadectwa, czas praktycznego zatrudnienia i t. p.) jakie winien wykazać ubiegający się o uzyskanie koncesji na prowadzenie przemysłu instalacyj wodociągowych, gazowych, elektrycznych, przemysłu kominiarskiego, przemysłu wyrobu i sprzedaży materjałów i przedmiotów pyrotechnicznych, wybuchowych, broni i amunicji oraz przedsiębiorstw trudniących się dochodzeniem roszczeń, powstających z umowy o przewóz towarów, do zarządów kolejowych i innych zakładów przewozowych.

№ 111. poz. 944.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 25.XI.1927 r. zawiera przepisy dotyczące wykonywania czynności komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych, podając równocześnie w załącznikach wzory ustalonych dla nich legitymacyj.

Nr. 111. poz. 945.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 30.XI. 1927 r. ustanawia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem województwa śląskiego, dziesięć izb przemysłowo-handlowych oraz oznacza ich okręgi i siedziby.

Województwo Poleskie wchodzi w okręg izby przemysłowo-handlowej z siedzibą w Wilnie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1927 roku.

Nr. 111. poz. 946.

Rozporządzenie Nr. 4. Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 30 listopada 1927 roku w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania ustawy z dn. 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych.

Stanowi ono, że reszta pożyczki (pozostałość po wypłaceniu pierwszej raty) będzie wypłacona poszkodowanym w drugiej racie a nie jak uprzednio „najmniej w dwuch ratach".

Nr 112. poz. 947.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 grudnia 1927 r. o wykonaniu wyroków śmierci, wydanych przez sądy karne powszechne. Wyrok śmierci, wydany w postępowaniu zwyczajnem lub doraźnem przez sąd karny powszechny, wykonywa się przez powieszenie, a w postępowaniu doraźnem na obszarze stanu wojennego lub stanu wyjątkowego może Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zarządzić w drodze rozporządzenia wykonywanie kary śmierci także przez rozstrzelanie.

Karę śmierci należy wykonać w ciagu 24 godzin po dniu ogłoszenia wyroku

Rozporządzenie wchodzi w życie z dn. 22 grudnia 1927 r.

Nr. 113. poz. 957.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18 listopada 1927 r. o należnościach za dostarczane wojsku kwatery przejściowe i nagłe oraz za ich urządzenie, opalenie i oświetlanie.

Rozporządzenie wyszczególnia w tabeli (załącznik Nr 1 do rozp.) wysokość należności za kwatery przejściowe i nagłe, wymieniając w §§ od 4-8 normy i warunki urządzenia, opalenia i oświetlenia tych kwater.

Obliczane w ten sposób należności winne być uiszczane z dołu z chwilą opuszczenia kwater wzg. w terminach wypłaty żołdu szeregowym gotówką bądź w formie zaświadczenia, (zał. Nr. 2 do rozp.) stwierdzającego wysokość należności za dostarczenie kwatery i uprawniającego do podjęcia tej należności w najbliższej Kasie Skarbowej.

Należność za dostarczone kwatery winna być uiszczana zarządom gminnym, które wypłacać będą tę należytość właścicielom pomieszczeń którzy dostarczyli kwatery.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 roku.

Nr. 113. poz. 958.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6.XII-1927 r. przedłużające moc obowiązującą przepisów, dotyczących zabezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych.

Dotychczasowe przepisy dotyczące zabezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych, zawarte w ustawie z dn. 18.VII-1924 r. (Dz. U. R P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dn. 28.X-1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 120 poz. 863) zachowują swoją moc obowiązującą do dnia 3. grudnia 1928 r. z tem, że postanowienie to przestanie obowiązywać na tych terenach wzg. w odniesieniu do tych kategorj pracowników umy-

słowych z chwilą rozciągnięcia na nie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 roku o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911.).

Rozporządzenie obowiązuje od dnia 3 grudnia 1927 roku.

Nr. 113. poz. 962.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1927 r. w sprawie włączenia nowych powiatów do okręgów wyborczych.

Osiem powiatów, utworzonych po wejściu w życie ustawy z dnia 28. lipca 1922 r. o ordynacji wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P Nr. 66, poz. 590) zostaje rozporządzeniem tem wcielonych do właściwych okręgów wyborczych.

W województwie Poleskiem nowoutworzony powiat Stoliński został włączony do Okręgu wyborczego Nr. 60.

Nr. 113. poz. 966.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 28.XI-1927 r. ogłasza jednolity tekst statutu Banku Polskiego

Nr. 114. poz. 969.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 grudnia 1927 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17.II-1922 r. o państwowej służbie cywilnej przedłuża termin ustalenia urzędników i funkcjonarjuszów niższych do dnia 31 marca 1928 r.

Nr. 114. poz. 970.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.XII-1927 r. w sprawie zmiany postanowień art. 6 ustawy o ochronie lokatorów.

W myśl ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów wysokość komornego za pomieszczenia, które podlegają przepisom tej ustawy, nie mogła przekraczać stawek procentowych, które w drugim kwartale 1924 r. wynosiły dla mieszkań jednopokojowych, złożonych z pokoju i kuchni lub samego tylko pokoju, bądź samej kuchni 5% przypadającego za ten czas podstawowego komornego (komorne z czerwca 1914 roku). Stawki te następnie były podwyższane o 4% podstawowego komornego co kwartał od 1 lipca do 1 stycznia 1925 r. i od 1 stycznia 1925 roku co kwartał o 6% podstawowego komornego i miały być podwyższane aż do chwili, gdy komorne dosięgnie wysokości 100% podstawowego komornego.

Począwszy jednak od 1 kwietnia 1926 roku wzrost stawek procentowych był stale zawieszany.

Omawiane rozporządzenie zawiesza wzrost tych stawek na dalszy okres czasu do dnia 30 czerwca 1928 r. z tem, że rozpoczyna się on ponownie od dnia 1 lipca 1928 roku.

Nr. 114. poz. 972.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. postanawia, że do uiszczanych w okresie od 1 stycznia 1928 r. do 31 marca 1929 r. podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jakoteż do wpłacanych wzgl. przymusowo ściąganych zaległości tych danin będzie pobierany 10% dodatek.

Powyższe nie dotyczy podatku dochodowego od uposażeń służbowych, podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat celnych jak również dodatków samorządowych oraz opłat stemplowych, wymienionych w art. 102 ustawy z dnia 1.VII-1926 r. o opłatach stemplowych t. j. od pism, stwierdzających umowę o zawiązaniu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej, mającej siedzibę w Polsce i od uchwał o powiększeniu kapitału zakładowego tych spółek.

Rozporządzenie obowiązuje od 1 stycznia 1928 roku.

Nr. 114. poz. 975.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19.XII-1927 r. postanawia, że rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22.VIII-1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 1 kwietnia 1928 roku.

Nr 115. poz. 980.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 roku o godłach i barwach państwowych oraz o znakach, chorągwiach i pieczęciach.

Godłami państwowemi są herb państwowy t. j. wizerunek orła białego na prostokątnej tarczy w polu czerwonem oraz chorągiew Rzeczypospolitej, przysługująca wyłącznie Prezydentowi Rzeczypospolitej, barwy czerwonej z wizerunkiem orła państwowego.

Barwami państwowemi są kolory biały — (górny) i czerwony (dolny).

Oznaki władz i urzędów państwowych w kraju i zagranicą oraz zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowykh składają się z herbu państwowego i napisu, odpowiadającego ich nazwie, zaś władz i urzędów samorządowych z herbu państwowego, z herbu województwa i z napisu odpowiadającego ich nazwie.

Władze i urzędy miast mogą zamiast herbu wojewódzkiego umieścić własny historycznie uzasadniony herb. Art. art. od 5 do 14 zawierają szczegółowy opis flag, przysługujących władzom i urzędom w kraju i zagranicą, zakładom i instytucjom państwowym i samorządowym, statkom handlowym żeglugi śródlądowej i fortecom, bander, przysługujących statkom handlowym morskim i wszelkim innym niewojennym statkom

państwowym, chorągwi, przysługujących pułkom i szkołom piechoty i saperów, sztandarów, przysługujących pułkom i szkołom kawalerji oraz proporców i znaków przysługujących okrętom wojennym.

Art. art. 15-20 zawierają szczegółowy opis pieczęci państwowej, i pieczęci Prezydenta Rzeczypospolitej, Marszałków Sejmu i Senatu. Pieczęć urzędowa władz i urzędów oraz zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych jest okrągła z orłem państwowym pośrodku i napisem, odpowiadającym nazwie danej władzy w otoku, pieczęć urzędowa władz i urzędów samorządowych owalna z orłem państwowym w górnej części i napisem, odpowiadającym nazwie danej władzy, umieszczonym w dolnej części.

Wyrób pieczęci z orłem państwowym zastrzega się wyłącznie mennicy państwowej.

Winni nieuprawnionego używania chorągwi Rzeczypospolitej, odznak władz, chorągwi i innych odznak wojskowych, bandery handlowej morskiej oraz flagi niewojennej statków państwowych, pieczęci urzędowych, pieczęci z orłem państwowym, herbu państwowego, wojewódzkiego i miejskiego lub wogóle znaków podobnych, o ile te ostatnie mogą się stać zródłem pomyłki, karani będą przez sądy pokoju. grzywną od 10 do 500 złotych lub aresztem do 3 miesięcy wzgl. obu karami łącznie.

Winni używania herbu państwowego, orła państwowego, chorągwi Rzeczypospolitej, chorągwi o barwach państwowych, chorągwi i innych znaków wojskowych w sposób, ubliżający czci Rzeczypospolitej Polskiej albo winni umyślnego ich znieważenia, karani będą przez sądy okręgowe aresztem do 6 tygodni lub więzieniem od jednego miesiąca do lat dwóch.

Winni naruszenia przepisów, dotyczących wyrobu pieczęci oraz nadzoru nad ich wyrobem, będą karani przez sądy pokoju grzywną od 50 do 500 zł. albo aresztem od 1 tygodnia do 6 miesięcy wzgl. obu karami łącznie.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 28 marca 1928 roku.

Równocześnie tracą moc obowiązującą ustawa z dnia 1.VIII.1919 r. o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej oraz wszystkie wydane na jej podstawie rozporządzenia.

Władze publiczne mogą używać dotychczasowych pieczęci, oznak i flag do dnia 28 marca 1930 roku.

Posiadane już przez oddziały wojskowe chorągwie i sztandary nie ulegają zmianie.

Nr. 116. poz. 981.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17.XII-1927 r. w sprawie zaopatrzenia osób cywilnych, poszkodowanych w związku z działaniami Wojska Polskiego w dniach 12—15 maja 1926 roku.

Rozporządzenie to przyznaje osobom cywilnym, nie posiadającym środków utrzymania, które w związku przyczynowym z działaniami Wojska Polskiego w dniu 12—15 maja 1926 r. włącznie, doznały uszkodzenia zdrowia wzgl. okaleczenia, powodującego utratę przynajmniej 25% zdolności do pracy zarobkowej oraz osobom pozostałym po nich jak również po osobach cywilnych, które zginęły lub zmarły w związku przyczynowym z działaniami wyżej oznaczonemi — prawa do zaopatrzenia ze strony Państwa na zasadach przewidzianych ustawą z dn. 28.III-1921 r. o zaopatrzesiu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć wzgl. zaginienie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Uprawnieni mogą dochodzić swych praw do dnia 29 czerwca 1928 r. wzgl. o ile chodzi o roszczenie z tytułu śmierci osób, wymienionych wyżej, a zmarłych po dniu 29.XII-1927 r. w przeciągu 6 miesięcy od dnia śmierci.

Badanie i kwalifikowanie osób, uprawnionych do zaopatrzenia, będą przeprowadzały komisje, których skład i postępowanie określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na żądanie tych komisji Sądy Pokoju są obowiązane pod przysięgą przesłuchiwać świadków dla stwierdzenia związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia wzgl. śmiercią a powołanemi na wstępie działaniami wojennemi Wojska Polskiego.

Rozporządzenie wchodzi wchodzi w życie dnia 29 grudnia 1927 roku.

Nr. 116 poz. 985.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 6.III. 1927 r. w sprawie wykonania art. 77 ustawy z dn. 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich przysługuje oficerom, przeniesionym do rezerwy lub w stan spoczynku, przy jednakowych kwalifikacjach z innymi kandydatami na stanowiska cywilne, państwowe, samorządowe i w przedsiębiorstwach, subwencjonowanych przez Państwo — prawo pierwszeństwa.

Omawiane rozporządzenie nakłada na poszczególnych ninistrów obowiązek ustalenia w porozumieniu z MSWojsk. tych stanowisk, co do których oficerom służy prawo piewszeństwa, podania do wiadomości MSWojsk. warunków wymaganych do ich uzyskania oraz zawiadomienia o każdem wolnem stanowisku.

Podania o przyjęcie na te stanowiska, winne być wnoszone do MSWojsk. Rozpatruje je utworzona w tym celu przy MSWojsk. komisja kwalifikacyjna. która ustala na jakie stanowisko ma petent kwalifikacje oraz przedstawia władzom, uprawnionym do przyjmowania do służby, w terminie dni 14-tu od daty otrzymania zawiadomienia o wakującem stanowisku kandydatów z oznaczeniem kolejności piewszeństwa.

Po upływie wymienionego terminu, o ile komisja kwalifikacyjna nie przedstawi kandydata,

władze mogą nadać wolne stanowisko innemu kandydatowi

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 grudnia 1927 r.

Nr. 117. poz. 996.

Rozporządzenie Prozydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.

Dział V. Granicę Państwa stanowi linja graniczna, ustalona przez umowy międzynarodowe, oddzielająca obszar Rzeczypospolitej Polskiej od obszaru państw sąsiednich lub linja oddzielająca polskie morze przybrzeżne od morza pełnego.

Przekraczanie granicy Państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i w wyznaczonych punktach.

W celu zabezpieczenia ochrony granicy rozporządzenie ustanawia:

1) pas drogi granicznej,
2) strefę nadgraniczną,
3) pas graniczny.

Pas drogi granicznej biegnie wzdłuż linji granicznej i obejmuje obszar gruntu o szerokości do 15 metrów, licząc od linji granicznej. Służy on jako droga obchodowa dla straży pełniącej ochronę granicy.

Grunta, znajdujące się w pasie drogi granicznej, mogą uledz wywłaszczeniu na zasadach ogólnych.

Strefa nadgraniczna, obejmuje obszar wzdłuż linji granicznej, szerokości od 2 do 6 klm., licząc od linji granicznej i winna być oznaczona specjalnemi znakami i podana do wiadomości publicznej.

W strefie nadgranicznej lub na pewnych jej odcinkach Minister Spraw Wewnętrznych może zarządzić w drodze rozporządzenia ograniczenia ruchu, uzależnić od zezwolenia władzy administracyjnej pobyt w strefie nadgranicznej osób stale tam nie zamieszkałych, upoważniony jest również do wydawania wszelkich rozporządzeń, koniecznych dla zapewnienia ochrony granicy.

Wznoszenie, przebudowywanie budowli oraz wszelkich stałych urządzeń w strefie nadgranicznej, niezależnie od zezwoleń, przewidzianych obowiązującymi przepisami, wymaga uprzedniej zgody Starostwa.

Wznoszenie nowych budowli wodnych nad wodami granicznemi oraz wszelkie ich użycie takie, któreby mogło spowodować zmiany w dotychczasowym stanie brzegów wód granicznych, niezależnie od zwykłych zezwoleń, wymaga zezwolenia właściwego Wojewody.

W strefie nadgranicznej budynki i grunty, mogą uledz na zasadach ogólnych wywłaszczeniu, o ile okaże się to konieczne dla celów ochrony granicy Państwa.

Pas graniczny obejmuje zasadniczo cały obszar powiatów, przylegających do granicy Państwa. O ile jednak w ten sposób szerokość jego nie osiąga 30 klm. włącza się do niego i gminy sąsiednich powiatów w całości lub części, tak aby szerokość jego, licząc od linji granicznej wynosiła 30 klm.

Starostwo może zabronić pewnej kategorji osób, wymienionej w art. 11 rozporządzenia (ukaranym za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo i t. p.) zamieszkiwania i pobytu w pasie granicznym na czas od 1-3 lat, a ukaranym za szpiegostwo do lat 10.

W pasie granicznym nie wolno cudzoziemcom nabywać i posiadać nieruchomości, wykonywać handlu i przemysłu Art. 12 rozporządzenia wymienia te ograniczenia jakim podlegają cudzoziemcy w pasie granicznym, wymienia w jakich okolicznościach i w jakim trybie mogą oni uzyskać zezwolenie, jeżeli pragną nabyć lub zatrzymać nadal własność nieruchomości oraz w jakich terminach i warunkach ma nastąpić likwidacja stanu rzeczy, wytworzonego przed wejściem w życie omawianego rozporządzenia a niezgodnego z jego postanowieniami.

Dział II. Zawiera postanowienia, dotyczące wytknięcia i oznaczenia granicy państwowej, znaków granicznych i pieczy nad niemi oraz wymienia organa, powołane do ochrony granicy i urządzeń granicznych.

Dział III. mówi o postanowieniach karnych. Władzami uprawnionemi do karania za przekroczenia wymienione w art. 19 rozp. są Starostowie, w art. 22 rozporządzenia Sądy Pokoju, w których winien orzekać jeden sędzia zawodowy.

Starostowie są uprawnieni do karania aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną do 3000 zł. albo jedną z tych kar.

Od orzeczenia tego może ukarany w ciągu dni 7 odwołać się do Sądu Okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów pokoju, nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez władzę administracyjną. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania kary za wyjątkiem kary pozbawienia wolności. W pewnych warunkach dopuszczalne jest zastosowanie aresztu jako środka zapobiegawczego. Decyzję taką poweźmie Sąd Pokoju na żadanie władzy administracyjnej.

Sądy Pokoju wymierzają karę więzienia do 1 roku i grzywny od 300 zł. do 10.000 zł. lub jedną z tych kar.

Cudzoziemcy, prawomocnie zasądzeni z art. 19 wzgl. art. 22 rozp. mogą być ponadto na podstawie orzeczenia Starosty wydaleni z obszaru Rzeczypospolitej.

Dział IV. Postanowienia końcowe.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dn. 1 kwietnia 1928 r. Równocześnie tracą moc niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20.VII-1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 426) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465).

Nr. 117. poz. 1003.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 12 grudnia 1927 roku, o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

Rozporządzenie ustanawia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyłączeniem województwa Śląskiego siedemnaście izb rzemieślniczych. Izba rzemieślnicza w Brześciu obejmuje obszar województwa poleskiego.

Rozporządzenie wchodzi w życie dniem 30.XII-1927 roku.

Nr. 117. poz. 1004.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12.XII-1927 r. o ustanowieniu tymczasowych komisyj egzaminacyjnych czeladniczych postanawia, że do dnia utworzenia komisyj egzaminacyjnych czeladniczych przez izby rzemieślnicze funkcje ich pełnić będą tymczasowe komisje egzaminacyjne czeladnicze ustanowione przy władzach przemysłowych II-giej instancji. Komisje te mają prawo wydawania świadectw złożenia egzaminu na czeladnika.

Dalsze postanowienia określają skład i sposób powoływania komisji, wnoszenia podań o dopuszczenie do egzaminu, przeprowadzenie egzaminu, wysokość opłat i sposób sporządzania protokułu egzaminacyjnego i wydawania świadectwa złożenia egzaminu. Załącznik do rozporządzenia zawiera wzór świadectw.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30.XII-1927 roku.

Nr. 117. poz. 1005.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15.XII-1927 r. o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie.

Zawiera ono normy opłat rocznych za dozór kotłów należących do właścicieli prywatnych oraz kotłów dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne w wypadkach, gdy właściciel lub dzierżawca nie są członkami Stowarzyszenia dozoru kotłów w Warszawie a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zlecenie władz państwowych.

Wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Nr. 117. poz. 1007.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21.XII-1927 r. w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o częściowej zmianie rozporządzenia wykonawczego z dn. 1.VIII-1924 r. w sprawie postępowania o uznanie za zaginione bez własnej winy osób, których zaginienie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

W myśl powołanego rozporządzenia wykonawczego strona prosząca o uznanie za zaginionego winna była między innemi dołączyć do podania dowód, że zaginiony wzgl. strona sama ma miejsce zamieszkania w kraju.

Omawiane rozporządzenie obowiązek ten uchyla.

Wchodzi w życie z dniem 30.XII-1927 roku.

Nr. 118. poz. 1010.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28.XII-1927 r. zmieniające prawo prasowe.

Dotychczasowe postanowienie art. 14 rozp. o prawie prasowem, uprawniające Ministra Spraw Wewnętrznych do odbierania debitu pocztowego oraz wydawania zakazu rozpowszechniania czasopism, wydawanych zagranicą zostaje rozszerzone i na wszelkie inne druki, wydawane zagranicą.

Na każdym egzemplarzu czasopisma powinien być wskazany zakład i miejsce odbicia, wydawca druku i miejsce wydania, numer kolejny oraz imię i nazwisko odpowiedzialnego redaktora który odpowiada za treść czasopisma oraz wszelkie przekroczenia rozporządzenia o prawie prasowem.

Jeżeli ustanowiono kilku redaktorów odpowiedzialnych, wszyscy powinni być wymienieni i każdy z nich odpowiada za oznaczony dział. Jeżeli jednak działu nie oznaczono, każdy z nich odpowiada za treść całego czasopisma. Za wszelkie inne przekroczenia nie związane z pewnym działem, odpowiadają wszyscy redaktorzy odpowiedzialni

Wymiar grzywny za ogłoszenie drukiem treści aktu postępowania karnego, przed czasem ujawnienia jej na rozprawie głównej lub ukończenia postępowania sądowego, sprawozdania z posiedzeń lub niejawnych rozpraw sądowych, treści tajnych aktów państwowych, fałszywego przedstawienia w druku przebiegu będącej wbiegu rozprawy karnej w celu wywarcia wpływu na sąd lub opinję publiczną zostaje podwyższona do dwóch tysięcy złotych.

Zajęcie w druku na poczcie z listów zamkniętych jest dozwolone tylko na mocy zarządzenia sądu lub prokuratora.

Odnośnie przedawnienia ścigania przestępstwa, polegającego na podburzaniu w druku do popełnienia występku lub wykroczenia mają zastosowanie postanowienia ust. 2 i 3 art. 68 K.K. z roku 1903.

Minister Sprawiedliwości obowiązany jest ogłosić jednolity tekst rozporządzenia o prawie prasowem.

Rozporządzenie wchodzi w życie 4 stycznia 1928 roku.

Nr. 118 poz. 1011.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28 grudnia 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. zmieniającego niektóre po-

stanowienia ustaw karnych o rozpowszechnianiu nieprawdziwych wiadomości i o zniewagach.

Karalne jest również rozpowszechnianie nieprawdziwych wiadomości, którego dopuszczono się choćby przez nieoględność (uprzednio tylko świadomie i wskutek niedbalstwa).

W wypadkach, gdy ściganie z powodu zniewagi władzy państwowej, zniewagi urzędnika państwowego lub osoby wojskowej podczas albo z powodu pełnienia przez nich obowiązków urzędowych bądź służbowych lub w związku z ich stanowiskiem jest uzależnione od skargi prywatnej, wniosku lub upoważnienia, Minister Sprawiedliwości zarządzi ściganie to z urzędu bez względu na brak skargi, wniosku lub upoważnienia.

W wypadkach przytoczonych powyżej bez względu na warunki, od jakich uzależnione jest ściganie, sąd lub prokurator mogą zarządzić zajęcie druku, choćby nie złożono wymaganej ustawą skargi, wniosku, upoważnienia lub zarządzenia Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości obowiązany jest ogłosić jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. zmieniającego niektóre postanowienia ustaw karnych o rozpowszechnianiu nieprawdziwych wiadomości i o zniewagach.

Rozporządzenie wchodzi w życie 4 stycznia 1928 roku.

Nr. 118 poz. 1012.

Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23.XII-1927 r. zawiera sprostowanie omyłki (powołanie sie na niewłaściwe artykuły) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8.XI-1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa.

Nr. 118 poz. 1014.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 14.XII 1927 roku w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych uważać należy za dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła.

Rozporządzenie wylicza szkoły techniczne, szkoły mistrzów oraz szkoły sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego, których świadectwa ukończenia w połączeniu ze świadectwami co najmniej trzyletniej praktyki zawodowej w danem rzemiośle, stanowią dowód uzdolnienia zawodowego do samoistnego prowadzenia rzemiosła.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1927 roku.

Nr. 118 poz. 1015.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1927 r. wylicza szkoły techniczne, szkoły mistrzów oraz szkoły sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego, których świadectwa ukończenia przy stwierdzeniu co najmniej trzyletniego samoistnego prowadzenia danego rzemiosła uważać należy za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznem kształceniem terminatorów.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1927 roku.

Nr. 118 poz. 1016.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. zawiera szczegółowe postanowienia w wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

44.

RUCH SŁUŻBOWY.

w miesiącu styczniu 1928 r.

A W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM:

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Kazimierza Jagiełło, referendarza VII st. sł. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa - Pracy w Warszawie, radcą wojewódzkim w VI st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim z poruczeniem pełnienia czynności inspektora farmaceutycznego.

Minister Przemysłu i Handlu

ustalił w służbie państwowej:

Tadeusza Mellerowicza, urzędnika VI st. sł. Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego i mianował go radcą w VI st. sł.

Minister Robót Publicznych

mianował:

inż. Władysława Dunina, referendarza VII st. sł. w okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych P. U. W. radcą budownictwa w VI st. sł.

Wojewoda Poleski

mianował:

Bolesława Wysloucha, prowiz. urzędnika VIII st. sł. P. U. W. urzędnikiem rachunkowym II kategorji w VIII st. sł.

B. W STAROSTWACH:

Minister Spraw Węwnętrznych
przeniósł:

Machnickiego Adama, referendarza w VIII st. sł. ze Starostwa w Tarnowie do Starostwa w Drohiczynie:

Minister Robót Publicznych
mianował:

Antoniego Maślijewicza, technika drogowego w VIII st. sł. w Państwowym Zarządzie Drogowym w Łunińcu asesorem w VII st. sł.

Edwarda Woronowicza, technika drogowego w VIII st. sł. w Państwowym Zarządzie Drogowym w Kosowie Poleskim asesorem w VII st.sł.

Wojewoda Poleski

przyjął na służbę kontraktową:

Burtatowską Jadwigę, jako djetarjuszkę w XII st. sł. do Starostwa w Kosowie Poleskim, na czas od 1. I. do 31 marca b. r.

dopuścił do służby przygotowawczej:

Stanisława Lechocińskiego w X st. sł. do Starostwa w Prużanie.

przeniósł:

Andrzeja Łubińskiego, prowiz. urzędnika X st. sł. Starostwa w Brześciu n.B. do Starostwa w Stolinie.

Włodzimierza Gruszczyńskiego, prowiz. urzędnika w XI st. sł. Starostwa w Drohiczynie do P. U. W.

zwolnił ze służby:

Michała Weremieja, prowiz. urzędnika, VIII st. sł. Starostwa w Kobryniu na zasadzie art. 62 o państwowej służbie cywilnej.

Ignacego Kazimierza Zawadzkiego, prowiz. urzędnika IX st. sł. Starostwa w Stolinie, na własną jego prośbę.

Stanisława Stocha, praktykanta w XI st. sł. w Starostwie w Drohiczynie na zasadzie art. 63 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

unieważnił umowę służbową z:

Abrahamem Felsenem, pracownikiem kontraktowym VIII grupy uposażenia w Starostwie Pińskim.

Sprostowanie.

Umieszczony w Ruchu służbowym w Nr. 1 Dz. Urz. Wojew. Pol. z r. 1928 Mieczysław Seib mianowany został referendarzem VII-go st. sł. a nie VIII st. sł. co się niniejszym prostuje.

45.

RUCH SŁUŻBOWY.

w miesiącu lutym 1928 r.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM

Minister Pracy i Opieki Społecznej

przyjął na służbę kontraktową:

Antoniego Rączaszka, kierownika Oddziału Pracy i Opieki Społecznej w P. U. W. z wynagrodzeniem według VI grupy uposażenia.

Wojewoda Poleski

przyjął na służbę kontraktową:

inż. Liodora Gampera urzędnika referendarskiego w Okr Dyr. Rob. Publ. P. U. W. z wynagrodzeniem według VII grupy uposażenia.

Teodora Gołąbczyka do P. U. W. z wynagrodzeniem według XII grupy uposażenia.

zwolnił ze służby:

Dutkiewiczową Krystynę Jadwigę, prowiz. urzędn. XI st. sł. P. U. W. na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej

Stepczuk-Steszukową Katarzynę, prowiz. urzędn. XI st. sł. P. U. W. na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cyw.

B. W STAROSTWACH:

Minister Spraw Wewnętrzych

ustalił w służbie państwowej:

D-ra Franciszka Imiołka, lekarza powiatowego w VII st. sł. w Starostwie w Prużanie.

przeniósł:

Stefana Radolińskiego, prowiz. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Pińsku do Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

Minister Rolnictwa
zwolnił:

Kazimierza Widotę, powiatowego lekarza weterynaryjnego, w VII st. sł. w Stolinie na zasadzie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Wojewoda Poleski

przyjął na służbę kontraktową:

Romana Pęskiego, na komisarza ochrony lasów w Starostwie w Łunińcu, z wynagrodzeniem według VIII grupy uposażenia.

Abrahama Felsena jako djetarjusza do spraw odbudowy w Starostwie w Pińsku z wynagrodzeniem według VIII gr. up.

Emila Lerocha do referatu odbudowy w Starostwie w Kosowie Poleskim, z wynagrodzeniem według IX grupy uposażenia.

Aleksandrę Kubańczykową do Starostwa w Pińsku z wynagrodzeniem według XII grupy uposażenia na czas od 16.XII-1927 r. do 31.V-28 r.

przeniósł:

Henryka Ratyńskiego, prowiz. urzędnika VIII st. sł. ze Starostwa w Łunińcu do Starostwa w Prużanie.

Leonarda Popowa, urzędnika X st. sł. ze Starostwa w Łunińcu do Starostwa w Stolinie.

Stanisława Lechocińskiego, praktykanta X st. sł. ze Starostwa w Pruzanie do Starostwa w Stolinie.

Stefana Mazura, prowiz. urzędn. XI st. sł. ze Starostwa w Sarnach do Starostwa w Łunińcu.

zwolnił:

inż. Maksymiljana Białowiejskiego, prowiz. komisarza Ochrony Lasów w VIII st. sł w Sarnach na własną jego prośbę.

Andrzeja Łubińskiego, prowiz. urzędnika X st. sł. w Starostwie w Stolinie na własną jego prośbę.

46.

Wykaz stowarzyszeń i związków zalegalizowanych w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim w miesiącu styczniu 1928 roku.

1) na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 4.I-1928 pod Nr. 536 „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed w m. Berezie Kartuzkiej", pow. Prużańskiego. L. IV 11268/27.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 4.1-1928 r. pod Nr. 537 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Duboju", powiatu Stolińskiego. L. IV. PP. 6o/1.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 5.I-28 pod Nr. 538 stowarzyszenie pn.: „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed we wsi Płotnica", pow. Stolińskiego. L. IV. PP. 6b/1.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 7.I-28 r. pod Nr. 539 stowarzyszenie pn.: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Lelikowie". pow. Kobryńskiego. L. IV. PP. 6o/2.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 18.I-28 r. pod Nr. 540 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze w kol. Załomy", powiatu Sarneńskiego. L. IV. PP. 6n/6.

6) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 23.I-28 r. pod Nr. 541 stowarzyszenie pn. „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed w Janowie", pow. Drohiczyńskiego. L. IV. PP. 6b/6.

7) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 27.I-28 r. pod Nr. 542 stowarzyszenie pod nazwą: „Kresowy Związek Zawodowy Robotników Przemysłu Włókienniczego w Brześciu n.B." L. IV. PP. 6g/2.

8) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 28.I-28 r. pod Nr. 544 stowarzyszenie pn.: Kółko Rolnicze w Trauguttówce", pow. Sarneńskiego. L. IV. PP. 6n/11,

9) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 28.I-28 r. pod Nr. 545 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze w Omelnie", powiatu Sarneńskiego. L. IV. PP. 6n/10.

10) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 30.I-28 r. pod Nr. 546 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze w Budkach—Snodowickich", pow. Sarneńskiego. L. IV. PP. 6m/6.

11) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 30.I-28 r. pod Nr. 547 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze w Aleksandrówce" pow. Sarneńskiego L. IV P. P. 6n/7.

12) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 30.I-28 r. pod Nr. 548 stowarzyszenie pn.: „Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe Ognisko w Kamieniu-Koszyrskim". L. IV. PP. 6a/7.

47.

Wykaz stowarzyszeń i związków zarejestrowanych w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim, w m-cu lutym 1928 roku.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 1 II- 8 r. pod Nr. 549 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Dawidgródku", powiatu Stolińskiego. L. IV. PP. 6o/5.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 3 II-1928 r. pod Nr. 550 stowarzyszenie pn.: „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed w Domaczewie", powiatu Brzeskiego L, IV. PP. 6b/14.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn- 3.II-1928 r. pod Nr. 551 stowarzyszenie pn.: „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed w Telechanach" powiatu Kosowskiego. L. IV. PP. 6b/13.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 13.II-28 r. pod Nr. 552 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze w Wierzchowicach", powiatu Brzeskiego. L. IV. PP. 6m/8.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia z dnia 14.II-28 r. pod Nr. 553 stowarzyszenie pod nazwą: „Kółko Rolnicze w Dobuczynie“, pow. Prużańskiego. L. IV. PP. 6n/4.

6) Na zasdzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 15.II-1928 r. Nr. 554 stowarzyszenie pn.: „Kółko Rolnicze „Rozwój“ w Cmienu II“, pow. Stolińskiego. L. IV. P. P. 6m/8.

7) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 15.II-1928 r. pod N. 555 stowarzyszenie pn.: „Wysoko-Litewskie Kółko Łowickie“, pow Brzeskiego. L. IV. PP. 6j/3.

8) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 15.II-1928 r. pod Nr. 556 stowarzyszenie pn.: „Dawid-Grodeckie Kółko Łowieckie“, pow. Stolińskiego. L. IV. PP. 6j/2.

9) Na nasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 16 lutego 1928 r. pod Nr. 557 stowarzyszenie pod nazwą: „Okręgowy Związek Kółek Rolniczych powiatu Brzeskiego“. L. IV PP. 6m./12.

10) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 16.II-1928 r. pod Nr. 558 stowarzyszenie pn.: „Tow. Ochotniczej Straży Pożarnej w Wojskiem“, powiatu Brzeskiego. L. IV. PP. 6o/8.

11) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 16.II-1928 r. pod Nr. 559 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej straży pożarnej w Wielkiej Głuszy“, powiatu Kamień-Koszyrskiego. L. IV. PP. 6o/3.

12) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 17.II-1928 r. pod Nr. 560 stowarzyszenie pod nązwą „Towarzystwo Ochotniczej straży Pożarnej w Niechołstach“, powiatu Brzeskiego. L. IV. PP. 6o/9.

13) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 18.II-1928 r. pod Nr. 561 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Ratajczycach“ pow. Brzeskiego. L. IV. PP. 6n/15.

14) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 18.II-1928 r. pod Nr. 562 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wielkorycie“, powiatu Brzeskiego. L. IV. PP. 6o/10.

15) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 23.II-1928 r. pod Nr. 563 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Hancewiczach“ powiatu Łuninieckiego. L. IV. PP. 6n|16.

16) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 23.II-1928 r. pod Nr. 564 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Tokarach“ powiatu Brzeskiego. L. IV. PP. 6n|5.

17) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 23.II-1928 r. pod Nr. 565 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze „Świt“ w Lipnikach“, powiatu Drohiczyńskiego. L. IV. PP. 6n|14.

18) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 23.II-1928 r. pod Nr. 566 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze „Snop“ w Bielsku“, powiatu Kobryńskiego. L. IV. PP. 6n|17.

19) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 24.II-1928 r. pod Nr. 567 stowarzyszenie pod nazwą „Policyjny Klub Sportowy „Polesie“ w Stolinie“. L. IV. PP. 6—1|3.

20) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 24.II-1928 r. pod Nr. 568 stowarzyszenie pod nazwą „Policyjny Klub Sportowy Prużana“ L. IV. PP. 6—1|4.

21) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 25.II-1928 r. pod Nr. 569 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemiłus Chesed w Łunińcu“. L. IV. PP. 6b|19.

22) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 25.II-1928 r. pod Nr. 570 stowarzyszenie pod nazwę „Kółko Rolnicze „Robotnik“ w Ruchczy“, powiatu Stolińskiego. L. IV. PP. 6n|8.

23) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 27.II-1928 r. pod Nr. 571 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Pohoście—Zahorodzkim“, powiatu Pińskiego. L. IV. PP. 6—o|12.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

a.

OGŁOSZENIA

O ZAGUBIONYCH DOKUMENTACH

Po raz 1-szy.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec na imię Rybnika Icka.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec na imię Korneja Chomicza.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuck na imię Bazylego Dąbrowskiego.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec na imię Josifa Walińskiego.

Książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Ludwika Kupry.

Tymczasowe zaświadczenie wojskowe wydane przez Dowództwo 9 pułku artylerji polowej w Białej Podlaskiej na imię Andrzeja Potrubiejko.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brześć za Nr. 13 na imię Stanisława Dziuby.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Kamień-Koszyrskie Nr. 010982 Serja A na imię Jerzego Malewicza-Maljewskiego.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Łunincckie № 547 na imię Woroszkiewicza Marka.

Poświadczenie wzór № 27 wydane przez Starostwo Stolińskie za № 1 pob. 1271 kat. A na imię Berka Olszańskiego.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brześć za Nr. 709 na imię Kozicza Mikołaja.

Książeczkę wojskową, wydaną przez Dowództwo 84 p.p. Nr. 357 na imię Abrama Kwelmana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Lidzie na imię Segałowicza Mordki.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 940/I 44833/26 na imię Mowszy Burko.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo w Pułtusku na imię Wiktorji Walentyny.

Tymczasową legitymację wydaną przez Starostwo Kobryńskie za Nr. 2718 na imię Nikitiuka Andrzeja.

Książeczkę wojskową (Gł. ks. ew. Poznań) na imię Gumińskiego Jana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk za Nr. 921 na imię Judela Felmana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec Nr. 1163 na imię Deonizego Matiucha.

Legitymację nauczycielską wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poleskiego w Brześciu za Nr. 430/25 na imię Anieli Zglikowskiej.

Poświadczenie Komisji Poborowej wydane przez Komisję poborową w Łachwie za Nr. 664 na imię Bekiesza Stefana.

Legitymację (różową) formularz b. Z.T.P i E wydaną przez Starostwo Sarneńskie na imię Grygorczuka Wiktora.

Książeczkę wojskową, wydaną na imię Gładicza Bazylego.

Dowody osobiste wydane przez Starostwo Kosowskie za Nr. 1539 i 1540 Serja A. 308405 i 308406 na imię Lermana Kirsza.

Pozwolenie na prawo posiadania broni krótkiej wydane przez Starostwo Drohiczyńskie na imię Kozłowskiego Stefana.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Drohiczyńskie za Nr. 599 serja 288449 na imię Chawy Awerbucha.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Kobryńskie za Nr. 878 serja A 314729 na imię Jakimczuka Stefana.

Wyciąg z ksiąg ludności wydany przez urząd gminy Trojanów, oraz zaświadczenie o spaleniu się zabudowań gospodarskich wydane przez Magistrat m. Kocka na imię Jana Ćwikłaka.

Kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 1923 na imię Icka Cyporyna.

Książeczkę wojskową wydaną na imię Pryjmaka Nazara

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 556 na imię Malika Łukasza.

Dowód osobisty wzór Nr. 1 wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 633 na imię Wiktora Siemaszko.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Brzeskie na imię Jerzego Szmurło.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K.U. Łuniniec za Nr. 604 na imię Łukaszewicza Michała.

Książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P K. U. Łuniniec za Nr. 462 na imię Mikitycza Romana.

Odnaleziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 2995 na imię Pawła Siemieniuka.

(po raz drugi)

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć n.B. za Nr. 122 i 70 na imię Anańczuka Stefana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brześć za Nr. 504 na imię Dorofieja Andrzeja.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łuniniec Nr. 783 na imię Szapowała Mikołaja.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łuck na imię Drzewieckiego Mieczysława.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Białystok na imię Kozieja Nikifora.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Szymona Puńko.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 368/1891 na imię Markiewicza Szymona.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 1936/1897 na imię Golisa Jana.

Książeczkę wojskową rocznika 1892, wydaną na imię Susela Hersza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K U. Brześć Nr. 1210 na imię Stefana Bogdana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 32 na imię Grzegorza Protasiewicza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brześć na imię Boruszko Jakóba.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łuniniec Nr. 482 na imię Slubowicza Marka.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel na imię Skleza Jakóba.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Częstochowa na imię Gąsiarza Stanisława.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 74 na imię Michała Łukjanowicza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel Nr. 53 na imię Dmitruka Iwana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć na imię Andrzeja Czeczko.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć na imię Teodora Zieleniaka.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć Nr. 316 na imię Myszkowicza Józefa.

Kartę mob., wydaną przez P. K. U. Brześć na imię Żuka Daniły.

Książeczkę wojskową, wydaną na imię Masiuka Jana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec na imię Mielnika Jana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 362 na imię Bazylego Myszkowca.

Szlachciuk Piotr zagubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel oraz karę mob., pozwolenie na prawo noszenia broni palnej (dubeltówki) wraz z kartą łowiecką, wydane przez Starostwo Kamień-Koszyrskie i świadectwo kwalifikacyjne na konia, wydane przez Komendę Policji Państwowej w Kowlu i protokół przyjęcia sprzętów szkolnych szkoły w Majdanie.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 1048 na imię Herszki Zatockiego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U Łuniniec za Nr. 230 na imię Samuela Turko.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo Sarneńskie na imię Rażyka Prokopa.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 825 na imię Sieczki Teodora.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 3407 na imię Arkadjusza Grzegorza Świrydonowa.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo w Łunińcu za Nr. 767 na imię Kowcika Borysa.

Kartę azylu, wydaną przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 115 na imię Jakóba Michała Tononoszki.

Legitymację urzędniczą, wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poleskiego za Nr. 315/27 na imię Kocela Józefa.

Książeczkę wojskową, wydaną na imię **Krawczuka Wasyla.**

Kartę pobytu, wystawioną przez Starostwo Brzeskie za Nr. 9/24 na imię Mikołaja Michajłowa.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kobryńskie Nr. 827/26 na imię Mirki Permut-Perlmut.

Zaświadczenie rysopisowe, wydane przez urząd gminy Stryhów, Nr. 175 na imię Wiery Gierży.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie i pozwolenie na prowadzenie samochodów, wydane przez Dyrekcję Robot Publicznych w Brześciu na imię Borysa Luzgina.

Zaświadczenie tymczasowe Nr. 911, wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Sebastjana Domalczuka.

Podczas pożaru spalony został paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo w Kobryniu Nr. 420 Serja E 304232 na imię Emmy Baum.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Sarostwo Sarneńskie na imię Rażyka Aleksandra.

Poświadczenie wydane przez Starostwo w Kobryniu Nr. 888 na imię Sacharuka Pawła.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Stolińskie Nr. 1431 serja 254921 L na imię Janiny Chojeckiej.

Dowód osobisty wydany przez starostwo Drohiczyńskie za Nr. 1085 Serja 288935 na imię Odłyżka Jakóba.

Poświadczenie Komisji Poborowej wydane przez Komisę Poborową w Kamieniu-Koszyrskim Nr. 92 na imię Sewereniuka Kalenika.

Dowód osobisty, pozwolenie na broń i kartę łowiecką wydane przez Starostwo w Kamieniu-Koszyrskim na imię Zajcewa Borysa.

Legitymację urzędniczą wydaną przez Izbę Skarbową w Brześciu n.B. za Nr. 214 na imię Franciszka Pepola.

Dowód osobisty wydany przez starostwo Łuninieckie za Nr. 2093 na imię Łusiewicza Juljana.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 2290 na imię Dubiny Stefanidy.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 19051 na imię Masowca Kondrata.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez starostwo Sarneśskie za Nr. 18110 na imię Domianczuka Tita.

(po raz 3-ci)

Zgubiono świadectwo tymczasowe prezesa egzaminacyjnej komisji prawniczej Uniwersytetu Kazańskiego z dnia 1 grudnia 1916 roku Nr. 249 o zdaniu egzaminów państwowych na wydziale **prawnym przez Majmeskuła Borysa.**

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec Nr. 370 na imię Trofima Kuźmy.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr 456 na imię Pawła Szczotka.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 420 na imię Dzikowickiego Borysa.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 575 na imię Antoniego Sokołowskiego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec na imię Marchotko Bazylego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr 1025 na imię Trofima Struszko.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel za Nr. 463 na imię Zalcmana Srula-Lejby.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuck na imię Irma Warszawskiego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć za Nr. 382 na imię Mikołaja Demisiuka.

Dowód osobisty wzór Nr. 1, wydany przez Starostwo Prużańskie na imię Stefana Machnowicza.

Dowód tymczasowy, wydany przez urząd gminy Janusie, pow. Łuków na imię Marji Kurowskiej.

Kartę mobilizacyjną, wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Grzegorza Borejko.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. w Łukowie na imię księdza klasztoru O. O. Jezuitów Józefa Piekarskiego.

Zaświadczenie o stawieniu się na komisję kontrolną, wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Grynsztejna Mejera.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Szymona Dejne.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Jarmolczyka Maksyma.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. w Jarosławiu na imię Stanisława Domaradzkiego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Maksimczuka Nikifora vel Michała.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Szklody Adama.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Linkowca Kuźmy.

Książeczkę wojskową, wydaną na imię Piotra Jeremieca.

Książeczkę wojskową, wydaną przez 40 p. p. strzelców lwowskich na imię Mateusza Piętki.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuck na imię Jana Grejnera.

Zaświadczenie na przebywanie w strefie przygranicznej, wydanej przez Starostwo Stolińskie za Nr. 87691 na imię Amolji Sztrołwald.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Stolińskie za Nr. 2819, serja 955019 na imię Cyporyna Icka.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U Łuniniec za Nr. 323 na imię Maksyma Biesana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec na imię Łukasiewicza Juljana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez Baon Zapasowy 57 p. p. w Poznaniu, metrykę urodzenia, wydaną przez urzędnika stanu cywilnego w Girzycy, świadectwa pracy, wydane przez Wydział Powiatowy Sejmiku Włodzimierzeckiego, świadectwo pracy, wydane przez Nadleśnictwo Państwowe w Kostopolu i akt poświadczenia obywatelstwa polskiego, wydany przez Starostwo w Kaliszu za Nr. 548 na imię Woźniaka Ignacego.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuniniec za Nr. 1548 na imię Kuźmy Kowcika.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łunininiec za Nr 1646 na imię Mirona Garguna.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuniniec za Nr. 1572 na imię Jana Łubusia.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć za Nr. 315a na imię Harasiewicza Piotra.

Zaświadczenie o zarejestrowanie się w urzędzie gminnym, wydane przez urząd gminy Dywin za Nr. 25 na imię Bezeziuka Mojsieja.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk Nr. 536 na imię Antoniego Czajkowskiego.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U Wilno na imię Antoniego Aleksandrowicza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk za Nr. 298/388 na imię Mikołaja Mikitycza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Pińsk za Nr. 152 na imię Kacko Fadzieja.

Kartę azylu, wydaną przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 291 na imię Mikołaja Łytina.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel za Nr. 1664 na imię Antoniego Pietrasa.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Oszmiańskie na imię Antoniego Aleksandrowicza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel oraz kartą mob. z przydziałem do 7 p. p. Legjonów w Chełmie na imię Michała Kochanowskiego.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kobryńskie za Nr. 1222/27 serja B. 199527 oraz książkę służbową harcerską Nr. 649 Serja 56, wydaną przez Komendę Chorągwi w Brześciu na imię Smirnowa Eugenjusza.

Tymczasowy dowód osobisty, wydany przez gm. Bukały, pow. Konstantynowskiego na imię Chaima Gersza.

Książeczkę wojskową na imię Eljasza Ardiejuka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kamień - Koszyrskie za Nr. 295569/2185/27 na imię Moczarskiego Aleksandra.

Kartę mob., wydaną przez P. K. U. Kowel na imię Tomasza Warczuka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 2301 Serja 304596 na imię Leonarda Kotowskiego.

Książeczkę wojskową i kartę mob., wydane przez P.K.U. Brześć na imię Kiryluka Maksyma.

„Decyzją Wojewody Poleskiego z dnia 28.XI-1927 r. K. II SC 10659|27 unieważniony został dowód osobisty wzoru Nr. 1 Nr. 958 Nr. Serji 266328, wydany Teodorowi Bukrabie w dn. 10.VIII-1927 r. przez Starostwo w Prużanie. Dokument ten został odebrany Bukrabie przez władze sowieckie w Mińsku.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n.B. podaje do publicznej wiadomości, że. Okręgowa Komisja Ziemska w Brześciu n.Bug na posiedzeniu swem w dniu 27 stycznia 1927 r. po rozpoznaniu sprawy o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wsi Samojłowicze, gm. Berezy-Kartuzkiej pow. prużańskiego

postanowiła:

I. Wniosek gospodarzy wsi Samojłowicze, gm. Bereza-Kartuzka, pow. Prużany z dnia 10-go czerwca 1925 r. zbadany przez Komisarza Ziemskiego na pow. Prużański w myśl art. 16 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. 1926 r. Nr. 39 poz. 244)) zatwierdzić.

II. Ustalić obszar scalenia ok. 1267 ha gruntów w składzie;

a) gruntów nadziałowych wsi Samojłowicze wraz z t. zw. nadziałami żołnierskimi o łącznym obszarze około 1200 ha.,

b) Ziemi kupnej wsi Samojłowicze zwanej „Kozły„ o obszarze około 27 ha.,

c) ziemi leśnej i łąk N-ctwa Państwowego Berezo-Kartuzkiego w celu usunięcia enklaw i wyprostowania granicy o obszarze około 40 ha, położonych w 3 działach w następujących granicach:

Dział I. od południa z gruntami miasta Berezy, od wschodu z rzeką Jasiołdą, od północy z futorami wsi Leoszk, od zachodu z futorami wsi Homiczy i gruntami wsi Sełowszczyzna.

Dział II. od południa z gruntami wsi Zaryczje, od wschodu z łąkami miasta Bereza-Kartuzka od północy z gruntami wsi Uglany, od zachodu z gruntami wsi Mermontowo i Krugła.

Dział III. położony w południowej części lasu państwowego w obrębie „Bronna-Góra“ N-ctwa Berezo-Kartuzkiego.

III. Nakazać wdrożenie postępowania scaleniowego na całym obszarze w punkcie II wymienionym.

Orzeczenie niniejsze orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 27 października 1927 roku zostało utrzymane w mocy.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski
w Brześciu n.B.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n.B. podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Poleskiego Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Brześciu n.B. po rozpoznaniu sprawy o wdrożenie postępowania scaleniowego na gruntach folw. (zaścianka) Józefin, gm. Łahiszyńskiej pow. pińskiego, orzeczeniem swem z dnia 23-go grudnia 1927 r.

postanowił:

1. Wniosek gospodarzy folw. (zaścianka) Józefin gminy Łahiszyńskiej, powiatu Pińskiego z dnia 29 marca 1927 r. w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić obszar scalenia, w składzie gruntów nabytych przez obecnych ich właścicieli w roku 1899, nie posiadających ksiąg hipotecznych, o obszarze ogólnym około 910 ha położonych w jednym dziale, w granicach:

Od zachodu z gruntami majątku Stoszany, od południa z gruntami maj. Stoszany, wsi Stoszany i wsi Czuhowo; od wschodu z odgraniczonemi rzeczką Wiślicą gruntami wsi Czuchowo i folwarku Aleksandrówka; od północy z gruntami wsi Łyszcze, majątku Dobrowólka i z drogą państwową Łahiszyn—Sieniawka.

3. Wdrożyć jednocześnie postępowanie scaleniowe na całym orszarze wymienionym w punkcie 2 niniejszego.

Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się w dniu 23 stycznia 1928 r.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski
w Brześciu n.B.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n.B. podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Poleskiego Okręgowego Urzędu Ziemskiego po rozpoznaniu sprawy o wdrożenie po-

stępowania scaleniowego na gruntach wsi Hoszewo, gm. chomskiej, pow. drohiczyńskiego, orzeczeniem swym z dnia 16 grudnia 1927 roku

postanowił:

1. Wniosek gospodarzy wsi Hoszewo, gm. chomskiej pow. Drohiczyńskiego z dnia 29 grudnia 1924 roku w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2. Ustalić obszar scalenia w składzie:

a) gruntów nadziałowych włościan, „Pańskich", wydzielonych z b. maj. Hoszewo około 745,09 ha.

b) gruntów nadziałowych włościan „rządowych", wydzielonych z tegoż majątku około 120,18 ha.

c) pustek nabytych przez gospodarzy wsi Hoszewo z b. majątku Hoszewo około 135,47 ha.

d) nadziału służbowego około 3.28 ha.

e) gruntów nabytych przez gospodarzy wsi Hoszewo z b. majątku skarbowego Hoszewo około 644.58 ha Razem około 1648.60 ha. położonych w trzech działach w granicach:

Dział I. od wschodu — las rządowy Leśnictwa Śnitowskiego, grunty wsi Dobrówki i Zakliteńje:

Od południa — las majątków Rowiny, Sadza i Helenowo oraz grunty wsi Dobrówki i Sutki;

od zachodu — grunty wsi Symonowicze i Gnilec i od północy grunty cerkiewne parafji Chomsk i grunty miasteczka Chomsk.

Dział II. od wschodu—łąki wsi Sutki i Dobrówki, od południa — łąki m-ka Chomsk i wsi Dobrówki; od zachodu i północy — łąki wsi Dobrówki.

Dział III. o szachownicy z gruntami komasującego się m-ka Chomsk.

3. Nakazać w myśl art. 7 cyt. ustawy z dnia 31 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 92 za 1927 r. poz. 833.) podział wszelkich wspólnot gruntowych objętych zaprojektowanym obszarem scalenia.

4. Wdrożyć jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze, wymienionym w punkcie 2 niniejszego.

Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się w dniu 5 lutego 1928 roku.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski
w Brześciu n.B.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n.B. podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Poleskiego Okręgowego Urzędu Ziemskiego po rozpoznaniu sprawy o wdrożenie postępowania scaleniowego na gruntach wsi Szarajewicze, gm. braszewickiej, pow. drohiczyńskiego, orzeczeniem swym z dnia 23 grudnia 1927 r.

postanowił:

1. Wniosek gospodarzy wsi Szarajewicze gminy braszewickiej, powiatu drohiczyńskiego z dnia 12 lipca 1926 roku w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2. Ustalić obszar scalenia w składzie gruntów: nadziałowych wsi Szarejewicze obszaru ogólnego około 612, 89 ha, oraz gruntów przejętych z N-ctwa Kobryńskiego na ref. rolną 34,4 ha. Razem około 647,29 ha położonych w trzech działach, w granicach:

Dział 1: od północo-wschodu z lasem rządowym N-ctwa Kobryńskiego, od południa z gruntami komasującej się wsi Braszewicze i ziemią cerkiewną parafji braszewickiej, od zachodu z gruntami wsi Pliszczyce, chutorami skomasowanej wsi Cypki i lasem rządowym N-ctwa Kobryńskiego;

Dział II: od północy z gruntami skomasowanej wsi Humniszczyce, od południo-wschodu z gruntami wsi Braszewicze i wsi Wólka, od południo-zachodu z gruntami wsi Seńczyce, od zachodu z gruntami wsi Pliszczyce;

Dział III: od północy z gruntami chutoru Emiljana Sokołowskiego, od wschodu z gruntami wsi Zawieluwje, wsi i majątku Perkowicze, od południa z gruntami maj. Perkowicze, od zachodu z gruntami wsi Braszewicze.

3. Nakazać w myśl art. 7 Ustawy z dnia 31 lipca 1927 r. (poz. 833 Dz. Ust. Nr. 92 z 1927 r.) podział wszelkich wspólnot gruntowych, objętych zaprojektowanym obszarem scalenia.

4. Wdrożyć jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze wymienionym w punkcie 2 niniejszego.

Orzeczenie niniejsze uprawomocniło się w dniu 23 lutego 1928 r.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski
w Brześciu n/B.

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Prużańskiego podaje do publicznej wiadomości że:

1) na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów Komunalnych Powiatowych Kas Oszczędności z dnia 13.IV-1927 roku (D. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) została założona Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności z siedzibą w Prużanie;

2) przyznano organizującej się Kasie Zł. 10.000 na kapitał zakładowy z sum Sejmiku Prużańskiego;

3) przyjęto odpowiedzialność za zobowiązania Kasy z tytułu wszelkich wkładów oszczędnościowych stosownie do art. 4 powołanego rozporządzenia Prez. R.

3) przyjęto statut Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Prużanie, zatwierdzony przez Pana Wojewodę reskryptem Nr. III S. F. 14/2 z dnia 4 II-1928 roku.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta:

(—) *R. Walewski.*

Ogłoszenie.

W myśl par. 4 ustępu D. statutu Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Prużanie podaje się do publicznej wiadomości, że skład Rady tejże Kasy stanowią: Przewodniczący Adam Bychowiec, członkowie: Olszański Aleksander, Goldsztejn Mojżesz, Goldfein Zelik, Jonasz Wacław, Jan Bortnowski oraz Zarząd Kasy: Przewodniczący Bet Aleksander, członkowie: Czarnocki Józef, Rogoziński Adam, Sołowiej Jan i tymczasowy dyrektor Kasy Józef Czarnocki.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta:

(—) *R. Walewski,*

KOMUNIKAT

Niżej wymienieni, czując wstęt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia pod rozmaitemi pozorami.

Podając powyższe do wiadomości Związkom Komunalnym, komunikuję, że ew. udzielone zapomogi wymienionym nie będą zwracane przez gminy, obowiązane do opieki trwałej.

1. Lach Józef s. Ewy ur. 1906 r. Kielce wojew Kieleckie.

2. Gronski Jan s. Stanisława i Marji l. 23 z Kielc wojew. Kieleckie.

3. Sosnowski Józef s. Andrzeja i Marjanny l. 30 przyn. do wsi Zarczyce gm. Węgleszyn pow. Jędrzejowski wojew. Kieleckie.

4. Musiał Wincenty przyn. do wsi Stagniowice gm. Kowala pow. Miechowski w. Kielce.

5Badura Marjanna c. Piotra ur. 11.VI-1898 r. gm. Szanice pow. Stopnicki wojew Kieleckie.

6 Gajewski Stefan s. Stefana i Bronisławy przyn. do gm. Pilica pow. Olkuski.

7. Rozłach Jan s. Franciszka i Juljanny przyn. do gm. Pilica pow. Olkuski.

8 Garbicz Piotr Jan s. Piotra i Pauliny ur. 1895 r. przyn. do m. Zawiercie.

9, Chyra Józef s. Jana i Marjanny ur. 1891 r. zam. w. Truskolasy gm. Panki pow. Częstochowski wojew. Kieleckie.

10 Goleński Wawrzyniec ur. w r. 1854 w gminie Zatoka i tam przynależny Bochnia.

11. Wawrzonek Michał l. 26 z zawodu szewc zam. w Dębicy pow. Ropczyce.

12. Piotr Passaszków s. Mikołaja i Wałochji z zawodu rzekomo robotnik rolny urodzony 1899 roku w Kursku w Rosji.

13. Sabczyk Józef s. Andrzeja i Zuzanny ur. 1892 r. Mag. m. Kalisza

14. Grzeszkowski Józef s. Władysława i Walerji ur. 15-I-1876 r. m. Kalisz.

15. Jaros Tomasz ur. w 1899 r. s. Tomasza i Marji Mag. m. Łodzi.

16. Józef Szendel ur. w r. 1858 dnia 24.I syn Jana i Brygidy Mag. m. Łodzi.

17. Wagner Karol-Herman ur. 20.XII-1905 r. s. Hermana i Otylji Mag. m. Łodzi.

18. Omenow Marjan Województwo Białostockie.

19. Władysław Holiszowski ur. w r. 1902 w gminie Siółko pow. Kałusz s. Andrzeja i Paraski z Rybijów wojew. Stanisławowskie.

20. Julja Senejko l. 41 z gm. Tarnogród pow. Biłgoraj.

21. Agnieszka Rybicka z gm. Żółkiewka.

22. Adam Kycia s. Jana i Petroneli urodzony 18.VI-1897 r. z Lublina.

23. Adam Mikulewicz s. Jana l. 28 ze wsi Zarzecze gm. Pierszajskiej pow. Wołożyn wojew. Nowogródzkie.

24. Filipowicz Jan l. 24 s. Jana i Julji zam. w Puławach.

Bojenwol Szmul l. 37 s. Icka Szlamy i Ity z os. Baranów pow. Puławy.

26. Obroslak Józef l. 19 s. Filipa i Franciszki zam. we wsi Motoga pow. Puławy.

27. Baliński Adam l. 20 z m. Parczewa pow. Włodawa.

28. Jan Nowaczyk ur. 1898 r. w Obornikach wojew. Poznańskie.

29. Piotr Wasiuta s. Jakóba i Anastazji ur. w gm. Hlebówka pow. Bohomodczany wojew. Stanisławowskie.

30. Piotr Pihulak s. Michała ur. w r. 1873 w Ispasie pow. Kołomyja w. Stanisławów.

Drukarnia „LITERACKA" Brześć nad Bugiem ul. 3-go Maja Nr. 3 — Telefon № 193.